Uitgegeven te No. 92, Waleistraat p Kaapstad elken Maandag en Donderdag Ochtend en met de eerstkomende post naar de Buiten-Distrikten versonden.

Termen :—*In de Stad per jaar Rds. 22 per kwartaal Rds. 5 4.—In de Buiten-distrikten voor de twee Nommers in derselver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7, doch waar al de stoffe van de Maandags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5 4, per kwartaal.*

*** Prys 8d. per enkeld Nommer.

De Zuid-Afrikaan.

Published at No. 92 Wale street, Cape Town Town every Monday and Thursday Mornings and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms :—*In Town Rds. 22 per Annum, per Quarter, Rds. 5 4—In the Country, for the two Papers) Rds. 28 per Annum, per Quarter Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5 4; per Quarter.*

*** Single Paper 8 pence.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN.

De Hr. W. P. R. Dixon, Bloemfontein, De Hr. J. C. Hofmeyr, Burgersdorp; De Hr. C. Pritchard, Beaufort; De Hr. Th. Osterloh, Caledon; De Hr. P. C. van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. J. L. Knobel, Colesberg; De Hr. J. D. van Dyk, Cradock; De Hr. C. Visser, George; De Hr. W. G. Zinn, Graaff-Reinet; De Hr. L. Clemens, Hottentots-Holland; De Hr N. Mayer, Ex Hartenbosch distrikt Mosselbaai; De Hr. C. W. Nelson, Knysna en Plettenbergsbaai; De Hr. M. Hamman, Malmesbury; De Hr. D. A. de Villiers, Paarl; De Hr R. Cardinal, Swellendam; De Hr. P. Korsten, Stellenbosch; De Hr. ——Somerset; De Hr. H. L. de Lange Vos, Tulbagh; De Hr. D. J. de Villiers, Tygerberg; de Heer J. F. Gerber, Richmond; De Hr. John Becker, Riversdale; De Hr. J. Brehm, Uitenhage; De Hr. J. Aidey, Wellington Afdeeling Paarl; De Hr. G. Beck, Ex. Worcester; De Hr. W. Moore, Wynberg; De Hr. J. C. Greenendaal, Faure-Smith.

BEEL XXV. MAANDAG DEN 7 AUGUSTUS 1854. No. 1,951.

BERIGT.

DAAR het aan de Commissarissen der Municipaliteit is gebleken, dat het tot groot voordeel voor het publiek zoude strekken indien naauwkeurige lysten bekomen konden worden van het getal Sterfgevallen in deze Stad; en behoorlyke voorziening in de bestaande Regulatien in dit opzigt gemaakt geworden zynde, en ook om het getal Geboorten binnen de Kaapstad, te bekomen, wordt by deze kennis gegeven, dat de Secretaris geauthorizeerd is, van heden af, alle personen, die aan de Municipale Regulatien hierboven vermeld niet voldoen, en waarvan de volgende Extracten tot algemeen narigt, gepubliceerd worden, te vervolgen :—

"Elk Occupant van een Huis, Pakhuis, Kantoorvertrek, Winkel, Kelder of Land, zal verpligt zyn, wanneer in zyn of haar Huis of Woning, eenige Geboorte of eenig sterfgeval plaats hebbe, daarvan aangave te doen ten Kantore van de Kaapstads Municipaliteit, binnen vyf dagen van den dag van zoodanige Geboorte of Sterfgeval, onder verbeurte eener boete, geen Een Pond sterling te bovengaande."

Op last van Commissarissen,

P. J. DENYSSEN, Sec.

Stadhuis, 19 July 1854.

VAN DE PERS GEKOMEN,

HET EERSTE NUMMER VAN

HET

ZUID-AFRIKAANSCH TYDSCHRIFT

VOOR

Koophandel, Land en Wynbouw, Veeteelt, Kunsten en Ambachten,

En in het algemeen ter verspreiding van

NUTTIGE KENNIS,

ONDER TOEZIGT VAN DE HEEREN

Dr. F. L. C. BICCARD Kaapstad,
Mr. C. J. BRAND, Kaapstad,
Dr. A. N. E. CHANGUION, Kaapstad,
F. W. REITZ, Swellendam,
Mr. E. B. WATERMEYER, en
Mr. J. DE WET, Kaapstad.

DIT TYDSCHRIFT wordt uitgegeven in nummers, ieder ter groote van 80 bladzyden, van gelyken druk als het tegenwoordige nummer.

Om de twee maanden zal eene aflevering uitkomen. Zes afleveringen zullen een boekdeel uitmaken en tezamen by inteekening 7 shillings kosten.

Dit eerste nummer kan men ter inzage bekomen by, en inteekeningen worden aangenomen door den Boekhandelaar J. C. JUTA, Walestraat, Kaapstad.

T. W. RAYNES,

Pianoforte-stemmer,

(Een negentien jarig Kolonist op de Grenzen,)

NEEMT eerbiedig de vryheid zyne diensten aantebieden vooral aan familien op eenen afstand, lang of kort, van de Stad, die, wanneer zy hem begunstigen met eenen brief aan zyn adres, Postkantoor, Kaapstad, verzekerd kunnen zyn van prompte oplettendheid, goed werk en matige pryzen.

MALAGAS.

DE Ondergeteekende, daartoe behoorlyk gekwalificeerd zynde, zal publiek doen verkoopen, op de Stoep van de Koopmans Beurs, op

ZATURDAG DEN 12 DEZER,

Zekere drie zeer Kostbare Erven, zynde gedeelten van de verdeelde plaats Malagas, een waarvan gelegen is aan de Landings Plaats, de twee anderen zyn gelegen naby de Kerk.

Voor den Handel zyn deze Erven byzonder wel gelegen, en men kan verzekerd zyn dat zulk eene gelegenheid zich niet weder opdoen zal.

V. SCHONNBERG.

Aug. 5, 1854.

Uit de hand te Koop.

Sir Robt. Stanford's Huis aan het boven einde van de Pleinstraat.

ALSMEDE

DE plaatsen BLOEMFONTEIN en UINTJES KRAAL, te zamen groot 6000 morgen, binnen drie mylen van het Zendelings Instituut Elim, in het distrikt Caledon; gewaarborgd goede weiland voor Schapen en Paarden, met overvloedig Water en Vleigrond, niet te overtreffen als Grasland, met uitmuntende Huizen op Bloemfontein.—De plaatsen kunnen afzonderlyk gekocht worden—Bloemfontein is groot 2000 morgen, Uintjes Kraal, 4000 morgen. Adres by Sir ROBERT STANFORD, No. 20, Roelandstraat, Kaapstad.

CALEDON.

SCHAPEN PLAATS TE KOOP.

DE heeren W. & D. McINTYRE, voornemens zynde naar een ander gedeelte der kolonie te verhuizen, hebben den Ondergeteekenden geauthoriseerd per publieke veiling te verkoopen, op de plaats zelve, op WOENSDAG, den 16 AUGUSTUS aanstaande, hunne plaats "Springfontein," meer algemeen bekend als "Schuins Hoogte," groot omtrent 2000 morgen.

Deze plaats is voorzien met een overvloedige voorraad water voor vee, en ter bevochtiging, het geheel jaar door. De bouwlanden zyn hoogst vruchtbaar, en de waarde van de wildanden ter *aanteeling van schapen*, is sedert lang door het geheel distrikt bekend geweest.

De plaats zal in 4 Percelen worden opgeveild groot van 450 tot 550 morgen. De juiste grootte van elk perceel zal bepaald worden door opmeting voor de verkooping. Drie der percelen zyn voorzien van goede stevige gebouwen, en hebben een standhoudende voorraad van water.

De ligging van dit eigendom aan den Groeten Weg, en naby het midden van het distrikt, met deszelfs nabyheid aan het Dorp Genadendal, dat thans eene bevolking van 3000 telt, maken het eene zeer verkieslyke plaats tot het openen van een Handels Etablissement.

Volledige byzonderheden zyn te vernemen van de eigenaren of van den Ondergeteekende.

Te gelyker tyd zullen worden verkocht eenige Rammen, 2 Wagens, Ploegen, en andere Landbouwgereedschappen, en eene hoeveelheid uitmuntende Huismeubelen.

Ververschingen zullen verschaft, en libernal Strykgeld en Bonus gegeven worden.

THEO. OSTERLOH, Vendu-Adm.

EZELS.

TE KOOP onder zeer aannemelyke voorwaarden, by den Ondergeteekende, een span uitmuntende Ezels.

HENDRIK L. NEETHLING, J.C.z.

Stellenbosch.

Grazing voor Vee.

DE Eigenaar van de Plaats Buffelsvallei, en belendende Plaatsen, nu een Plaats uitmakende op de Zeekust naby Hanglip, biedt aan Vee te doen grazen in deze welbekende gezonde Weide, tegen een shilling per stuk per maand.

Adres by den Eigenaar op de plaats van den heer J. G. VAN HELSDINGEN, of by

T. OSTERLOH, Caledon.

Caledon, 19 July 1854.

HEDEN.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN

Een Huis en Erf,

GELEGEN IN DE BOOMSTRAAT,

OP HEDEN,

Den 7 Augustus 1854, ten 10 ure a.m.

DE Directie van de Z. A. Maatschappy van Administratie en Boedelberedding, als agenten van Mejufv. E. MINCHIN, weduwe wylen C. W. LUTTERMAN, zal publiek zonder de minste reserve doen verkoopen, op bovengemelden dag, zeker Huis en Erf, gelegen in de Boomstraat, bevattende zes Kamers, Keuken, Dispens, enz., zynde goed en stevig gebouwd, in goede reparatie, en goede huur opbrengende.

Voor verdere byzonderheden en Konditien van verkoop adres aan het Kantoor der Maatschappy.

Kaapstad, Kerkplein No. 5, 7 Augustus 1854.

A. DENYSSEN, Sec.

☞ *Liberale Bonus zal gegeven worden.*

TAFEL RYST

Per "Cornubia," van Calcutta.

JUIST ontvangen en te koop aan de Pakhuizen van de Ondergeteekenden,

BESTE WITTE PATNA RYST.

THOMSON, WATSON & Co.

26 July 1854.

Publieke Verkooping

TE D'URBAN.

DE Onderzeteekende, daartoe geauthoriseerd zynde, zal publiek doen verkoopen, op

VRYDAG den 25 AUGUSTUS 1854,

Aan de woning van den heer PIETER GIDEON RETIEF DE VILLIERS, gelegen in het Dorp D'Urban, al zyn LOSGOED, HUISMEUBELEN, enz., bestaande in :—

Een extra OSSENWAGEN, geheel nieuw
Een geryflyke KAPKAR
Een nieuwe OPEN dito op veren
Een BRANDEWYNSKETEL, en ander Stook-apparatus
LEGGERS, VATEN, EMMERS
2 uitmuntende KARPAARDEN
Een RYPAARD met Zadel en Toom
10 kostbare MERRIES, en
Een KOE en KALF.

HUISMEUBELEN,

Bestaande in mahony Ronde, Eet en Kaarttafels, mahony en rozenhouten Stoelen en Sofas, stinkhouten Stoelen en Tafels, Buffet, Kasten en Spiegels; gezamenlyk met een verschillend en uitgezocht assortement

Zilver en Plettywerk,

Porselein en Glaswerk, Keukengereedschap, Landbouwgereedschap, en verschillende andere nuttige Artikelen, te veel om te melden.

Daar het geheel *zonder de minste reserve* zal worden verkocht, zullen de ingezetenen van D'Urban zelden zulk eene gunstige gelegenheid aangetroffen hebben om hun profyt te doen.

De Verkooping zal ten 11 ure precies een aanvang nemen.

D. A. DE VILLIERS, Afslager.

5 Augustus 1854.

1,200 *extra Vette Hamels.*

ALLE VOOR KONTANT GELD INGEKOCHT,

DE Ondergeteekende zal op **Morgen,** den 8sten AUGUSTUS ter plaatse "Eenzaamheid," van den Heer JACBS. MEYBURGH, per publieke vendutie laten verkoopen bovengemeld getal extra vette Hamels, die zeker present zullen zyn, en niet te voren uit de hand worden verkocht.

Achter de Paarl, 7 Augustus 1854.

P. J. BLIGNAUT

De Heeren DE VILLIERS & HAUPT, Vendu Adams.

1000 extra vette Kaapsche Hamels, 500 dito dito Merino dito.

DE Verkooping van bovenstaande Hamels, bepaald op VRYDAG, den 4 Augustus eerstkomende, aan Joostenberg, is door tusschenkomende omstandigheden uitgesteld tot op WOENSDAG, den 9 Augustus, wanneer dezelve stellig present zullen zyn, en op gem. plaats publiek worden verkocht.

H. G. F. ENSLIN.

Paarl, 28 July 1854.

De heeren DE VILLIERS & HAUPT, Vendu-Adms.

VIERDE TROEP.

70 *extra vette Slagtossen,*
50 „ „ *Koeijen,*
60 *jonge Ossen, (gedresseerd en ongedresseerd.)*

OP **Morgen,** den 8sten Augustus, zal de Ondergeteekende ter plaatse van den heer J. DE WAAL, Saxenburg, publiek doen verkoopen, bovengemeld getal extra vette Slagt en Trekossen en Koeijen, in eene uitmuntende conditie, byzonder waard de aandacht van Slagters en anderen.

J. G. DELPORT.

Den 7 Augustus 1854.

D. A. DE VILLIERS, Afslager.

MUTUEEL

LEVENS ASSURANTIE GENOOTSCHAP

VAN DE

KAAP DE GOEDE HOOP.

Bedragen van Premiums, ontvangen van den aanvang, van 27 Mei 1845 tot 31 Maart 1853	£61 811 14 4
Vorderingen op het Genootschap uithoofde van sterfgevallen, betaald	£22 437 16 10
Winsten, veranderd in tegenwoordige betalingen, betaald	£2042 10 9
Bedragen van opgeloopen Fonds op 31 Maart 1853	£41 912 19 0

Leden geadmitteerd, 714.

Directeuren:

De Heer JOHN FAIRBAIRN, Voorzitter,

De Hr. J. H. WICHT,
— E. EAGAR,
— H. C. JARVIS,
— M. C. GIE,
De Hr. C. D. BELL,
— A. S. ROBERTSON
— THOS. ANSDELL
— W. BILLINGSLEY

Curatoren.

De Heeren H. C. JARVIS, A. S. ROBERTSON en EDW. EAGAR.

Auditeuren,

De Heeren H. SOLOMON en J. C. SILBERBAUER.

Secretaris, de Heer E. THOMPSON.

Buiten Agenten.

Graham's-stad	De Heer FRED. CARLISLE,
Port Elizabeth	De Heer JAMES HALL,
Somerset	De Heer G. E. JOSEPH,
Graaff-Reinet	De Heeren MEINTJES en DIXON
Beaufort	De Heer C. PRITCHARD,
Worcester	De Heer J. D HUGO.
Clanwilliam	De Heer G. FOSTER,
George	De Heer MICH. O'CONNELL,
Swellendam	De Heeren BARRY & NEVEN,
Stellenbosch	De Heer J. WEGE,
Uitenhage	De Heer S. J. VAN K. DU TOIT,
Colesberg en Burgersdorp	De Heer E. WAY,
Cradock,	De Heer J. E. NELSON,
Malmesbury,	De Heer E. K. GREEN,

ABULAIR OVERZIGT VAN BYVOEGINGEN TOT POLISSEN.

Indien bekomen. In jaar van geboortschap	Voor of op den 1 November.	oorspronkelyke Assurantie	Byvoegingen belegd.	Opgeloopen som op den 1 Juny 1850.
1	1345	£ 000	£ 225 0 0	£ 225 0 0
„	„	1500	168 15 0	1663 15 0
„	„	1000	112 10 0	1112 10 0
„	„	500	56 5 0	556 5 0
„	„	250	28 2 6	278 2 0
„	„	100	11 5 0	111 5 6

Openlegging van den voortgang van het Genootschap op den 31ste Mei van elk jaar, sedert deszelfs aanvang;

Jaar.	Getal Polissen.	Bedragen verassureerd	Jaarlyksche Inkomsten.	Opgeloopen Fonds.
1846	391	£147,200	£4674	£4214
1847	318	156,750	5216	6903
1848	4 2	211,150	6991	11875
1849	485	263,700	83.4	19,116 15 7
1850	515	299,300	10,600	24,963
1851	6 8	342,500	11,500	31,271 12 2
1852	630	345 712	12 058	36 971 14 0
1853	659	362,112	13.281 16 11	41 912 19 0

PREMIUM VOOR ASSURANTIEN VOOR £100

OP ENKELE LEVENS

VOOR DEN GEHEELEN LEEFTYD.

Ouderdom.	Premium. £ s. d.	Ouderdom.	Premium. £ s. d.
14	1 15 5	35	2 17 6
15	1 16 5	36	2 19 0
16	1 17 6	37	3 0 6
17	1 18 6	38	3 2 3
18	1 19 7	39	3 3 9
19	2 0 7	40	3 5 6
20	2 1 6	41	3 7 5
21	2 2 5	42	3 9 3
22	2 3 3	43	3 11 3
23	2 4 1	44	3 13 4
24	2 4 11	45	3 15 6
25	2 5 10	46	3 17 9
26	2 6 10	47	4 0 3
27	2 7 10	48	4 2 9
28	2 8 11	49	4 5 6
29	2 10 0	50	4 8 3
30	2 11 1	51	4 11 2
31	2 12 3	52	4 14 2
32	2 13 6	53	4 17 4
33	2 14 9	54	5 0 1
34	2 16 1	55	5 4 2

De Premiums zyn betaalbaar jaarlyks vooruit, of naar begeerte van den verassureerden half-jaarlyks, met een kleine verhooging van Schaal.

Daar dit een MUTUEEL ASSURANTIE GENOOTSCHAP is, worden de winsten niet, gelyk in maatschappyen van Eigenaren, onder de Deelhebbers en Assureerders verdeeld.—Het GEHEEL behoort aan de houders van Polissen

De winsten zullen verdeeld worden onder de houders van Polissen, op het einde van elke DRIE JAREN, en elk houder kan zyn Aandeel doen voegen by de som door hem verassureerd, of tot eene tegenwoordige betaling doen strekken, of doen aanwenden ter vermindering van toekomstige jaarlyksche premien door hem te betalen.

E. THOMPSON, Sec.

DU TOIT, QUIN & MEIRING,

VENDU ADMINISTRATEUREN

EN

Boedel Beredderaars, enz. enz. enz.

KERKSTRAAT,

WORCESTER.

UNION BANK.

17, ST. GEORGESTRAAT.

KAPITAAL. £150000.

DIRECTEUREN:

De Heer H. C. JARVIS, Voorzitter.
— F. S. BERNING.
— JOHN SHEPHERD.
— NICOL. STENHOUSE.
— J. C. SCHICKERLING.
— F. G. MYBURGH.
— D. G. DE JONGH,
— A. V. BERGH,
— JOHN ROSS,

DE Bank geeft Renten op vaste Deposita tegen de volgende koers :—

Voor 3 maanden en onder 6 maanden, 3 pCt. per jaar.
6 dito dito 12 dito 3½ dito
12 dito.....4 dito

Applicatien voor Discontos worden aangenomen op elken DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG, in de week.

THOS. HUDSON, Kassier.

STELLENBOSSCHE BANK.

BERIGT AAN DEELHEBBERS.

OVEREENKOMSTIG de 6de Sectie van de Acte van Overeenkomst dezer Maatschappy, zal de tweede paai van £1 Sterling per Aandeel betaalbaar zyn en door den Kassier ontvangen worden op den 15 September aanstaande.

Deelhebbers die al de paayementen in eens betalen zullen een disconto ontvangen tegen 4 pCt. per jaar.

Op last van Directeuren,

W. HEROLD, Hon. Sec.

Stellenbosch, 2 Aug. 1854.

STELLENBOSSCHE BANK.

Kassier en Boekhouder benoodigd.

AANZOEKEN (postvry) voor bovengemelde bedieningen zullen aangenomen worden tot den 1ste September aanstaande, door den Voorzitter, van wien het vereischte narigt bekomen kan worden.

R. J. CROZIER, Voorzitter.

Stellenbosch, 2 Aug. 1854.

COMMISSIE VERKOOPING,

AAN DE PAARL,

OP WOENSDAG, den 9 Augustus, zal de Ondergeteekende in Commissie Verkoopen, 50 zakken beste Rio Koffy, 50 zakken dito fyne Meel, beide welke als extra kunnen worden gerecommandeerd, 30 zakken bruine Suiker, en cirka 1200lbs. Kaarsvet.

Verder, een nieuwe Kar op veren kompleet, dito open bestaande en geschilderd, een halfvoltooide Paardenwagen voorts, Vellingen, Spaken, Assen, Tangen, wat Stinkhout, en eenige Wagenmakersgereedschappen, rond en naafbaand Yzer, en eene hoeveelheid Grynbouten Deelen.

5 Aandeelen de Vereenigde Paarl Omnibus Maatschappy, en een jonge opreutgeteelde Hengstpaard, 3 jaren oud, voor rekening des Boedels van nu wylen den Heer IK. OT. MINNAAR.

G. L. STEYTLER, Gz., Executeur Datief.

N. B. Goederen worden in Commissie aangenomen Geen Pakhuishuur wordt gechargeerd.

LAND,

Gelegen in het Dist. van Swellendam.

DE Ondergeteekende, als Eigenaar van een stuk Grond, groot 77½ morgen, gelegen in het District van Swellendam, Veldkornetschap Kliprivier, grenzende Noord en Oost aan de Plaats Keurboomen, West aan een stuk Land opgemeten voor HK. KUUN, Z. Oost aan de Plaats Kliprivier, Z. West en Zuid aan de Plaats Uitvlugt, biedt gemelde Grond te Huur aan voor eenig tydstip niet te bovengaande Tien Jaren.—Tenders voor gemelde Huur zullen worden ontvangen tot op den 15 September aanstaande ten Kantore van den Heer C. L. HERMAN, te Swellendam, alwaar ook de kaart ter visie ligt van liefhebbers.

J. Z. MOOLMAN.

Swellendam, den 1 Augustus, 1854.

Een extra Rosmolen.

DE Ondergeteekende biedt te Koop aan tegen billyken prys, een Rosmolen voor een Paard.

T. J. ROOS.

Moddergat, den 1 Augustus, 1854.

D. PAPENFUS,

AFSLAGER EN GENERALE COMMISSIE AGENT.

KANTOOR aan zyne Vendu-Kamers, Somerset-straat, naast de "Graaff-Reinet Bank."

Graaff-Reinet, July 1854.

BERIGT.

De Heer C. van BLOMMESTEIN,

PROCUREUR, NOTARIS PUBLIEK EN GEZWOREN TRANSLATEUR,

KANTOOR aan de Kamers van den Heer D. PAPENFUS, Somerset-straat.

☞ Eenige bezigheid aan den Heer C. VAN BLOMMESTEIN toevertrouwd, zal met naauwgezetheid en spoed ten uitvoer worden gebragt.

Graaff-Reinet, 9 Mei 1854.

GEDOOPT in de Luthersche Kerk te Worcester, op ZONDAG den 30 July ll., eene dochter van CHARLES JAC. DU PLESSIS, met name DOROTHEA MARIA.

GEDOOPT,

In de Evangelisch Luthersche Kerk Kaapstad, op Zonden 30 July door den Wel-Eerw. Hr. J. L. PARISIUS, V.D.M.

Een zoon van den heer Peter Jebsen Petersen, met name Anton Christian. Een zoon van den heer Christian Stouffers, met name Christian Ryan. Een zoon van den heer Erich Dirk Hendrik Gustaaf Aspeling, met name Daniel Leonard.

DE GRENZEN.

AANKOMSTEN.—Gedurende de afgeloopen week is de Hoofd-Commissaris van Britsch Caffrarie, Kolonel Maclean, in de stad aangekomen, om Sir George Clerk te ontmoeten, die binnen kort naar King Williams Stad zal vertrekken, om de belangryke zaken, met het gouvernement van dat land verbonden, te vereffenen.

Onze berigten van Kafferland melden dat alles rustig is. De ingezetenen van King Williams Stad zien angstvallig uit naar de aankomst van Sir G. Clerk.

OOST-LONDON.—25 July.—Men heeft toebereidselen gemaakt tot het bouwen van een klein vaartuig te worden genoemd "East London Paket No. 1," te worden gevolgd, zoo als men zegt door No. 2. Ik twyfel niet of dit zal beantwoorden, daar een man van de eerste bekwaamheid het oppertoeverzigt zal hebben over het bouwen van dezelve.

Van Fort Beaufort vernemen wy, dat een Hottentotsche wagendryver in dienst van den heer Barry, een Hollandschen boer, van Lushington Vallei, was gedood door dien de wagen over den regter arm en een gedeelte van het achterhoofd was gegaan. Het ongeluk was het gevolg van dronkenschap.

Uittrgksel uit een brief van Cradock gedagteekend 22 July 1854 :—

"Die verschrikkelyke geesel, de Sprinkhanen, verwoesten het geheele land van de Oranjerivier tot aan de Kouap, naby Fort Beaufort, alle soorten van kruiden vernielende. Naauwelyks ziet men een blaadje gras, waar weinige maanden geleden alles naar een volkomen koornveld geleek. Het spyt my er by te moeten voegen, dat al het jonge gezaaide volkomen vernield, is, en in de rigting van Oranjerivier zyn vele paarden gevrekt wegens het te gretig verslinden van sprinkhanen, geen gras hebbende om zich te voeden. Mylen ver verduisterden zy de zon, en zyn jaren lang zoo menigvuldig niet geweest in de nabyheid van Bedford als thans."

Sir George Clerk heeft Selwyn Castle gehuurd, en hetzelve wordt nu gerepareerd. Men zegt dat hy niet voornemens is, voor het tegenwoordige, om naar King Williams Stad te gaan.—*Grahams Town Journal, 29 July.*

PORT ELIZABETH.—De "Marion en Ann," Packman, Kapitein, van Dundee naar Melbourne (110 dagen uit) kwam alhier Woensdag ll. aan om geneeskundige hulp en reparatie. Zy rapporteert dat zy op den 14 een zwaren storm heeft doorgestaan uit het N. W. waardoor haar boegspriet, beide topmasten en hoofd van de groote mast erg zyn gespleten; en haar giek, stuurrad, verschansingen, stutten, schuiten, en het voor en achter dek zyn weggespoeld. Twee man sloegen over boord en een derde brak zyn been. Zy wierp 50 ton lading over boord. Op den 20 zag zy een bark naar het Oosten sturende, welke eerst op haar aanbield, maar op het zien van de vlag halfmast, afhield en haren weg vervolgde zonder eenige hulp te bieden.—*E. P. Herald, 1 Aug.*

Origineele Correspondentie.

Mynheer!—Ik herinner my eenigen tyd geleden in uw blad gelezen te hebben, dat zekere drie personen op het onverwachts waren overleden, en dat men daarna bevonden had dat zy wyn gedronken hadden uit een vat waar zich eene padde in bevond. Eenige meenden alstoen dat de padde niet vergiftig was. Gelieve dus het volgende te plaatsen, getrokken uit de "*Leisure Hour*" van Maart 1854, de lezing van welk Tydschrift niet genoeg kan aanbevolen worden.—Ik ben, enz.

A. F.

Kaapstad, 1 Augustus 1854.

IS DE PADDE VERGIFTIG?

Padden en kikvorschen behooren tot eene klasse van dieren, tweeslachtige genoemd, omdat deze dieren op het land en in het water kunnen leven: en vroeger werden zy gerangschikt onder de slangen en krokodillen—eenvoudig als kruipende dieren. Zy verschillen van kikvorschen omdat zy geene tanden in de kaken of in het gehemelte hebben, dat de achterpooten korter zyn, en zy overdekt zyn door donkere verdacht uitziende wratten. Er bestaan vele uiteenloopende gevoelens omtrent de vraag, of de padde vergiftig is. Dat de padde, zooals men gemeenlyk veronderstelt, een giftig vocht uitspuwt, is, om er het minste van te zeggen, zeer twyfelachtig. De puisten op het vel, echter, bevatten een half vloeibare stoffe, welke algemeen erkend is geworden prikkelend te zyn. Doktor Jeremiah Kirby, byvoorbeeld, zegt, dat "de padden, getergd zynde, uit hunne wrattigheid een schuimende stoffe ontlasten, welke men vroeger vermeende dat vergiftig was, maar welke alleen prikkelend genoeg is om het fyne vel van eenige dieren, waar dezelve op valt, aan te doen. Het is hoofdzakelyk de lelyke vorm en het akelig voorkomen van deze dieren, welke hen het' verwyt heeft aangewreven van vergiftig te zyn,—een verwyt, hetwelk men nu heeft bevonden, onregtvaardig te zyn. Het vleesch, inderdaad, van verscheiden soorten van padden levert een even gezond voedsel op als dat der kikvorschen, en zy worden zonder nadeel gegeten door slangen en verscheiden groote vogels." En verder voegt hy er by :—"De prikkelende aard der vloeistoffe, welke de padden ontlasten, wanneer zy verschrikt of verstoord worden, blykt daaruit, dat honden, welke hen aangrypen, eene ligte zwelling in den bek krygen, gepaard gaande met eene meerdere ontlasting van speeksel."

Hoe zeer ik het karakter van myn ouden vriend zoude willen zuiveren, zoo ben ik het billyker wyze aan hem en aan de publieke veiligheid verschuldigd, te erkennen dat de padde zulk een volkomen onschadelyk schepsel niet is, als goedhartige natuurkenners haar willen doen voorkomen. Ongetwyfeld zoude ik den man of de vrouw bejammeren, die flauw zoude vallen op het gezigt van het dier, of zelfs door deszelfs aanraking, maar ik zoude vermetele jonge lieden waarschuwen voor al wat tergend spel met hen is. Het is zekerlyk onschadelyk om haar op de hand te leggen, mits men geene wonde heeft; maar laat het kwaad geworden dier een weinig van de stoffe uit zyne ruwe huid in de minste schraap of afschaving doen komen, en de heeren Gratiolet en S. Cloeg zullen voor de gevolgen spreken.

"Volksverlevering," zegt een Engelsch Tydschrift, de gevolgen vermeldende van de proefnemingen dezer heeren, "heeft van onheugelyke tyden een vergiftenden invloed aan de padde toegekend, maar verlicht gevoelen vermeende, dat het denkbeeld een onkundig vooroordeel was. Alle twyfeling, echter, omtrent den vergiftigen aard van den inhoud der huid puisten is beslist geworden door de laatste proefnemingen van twee Fransche Wysgeeren, de heeren Gratiolet en S. Cloeg, die door verscheiden dieren met het huid-gift van padden en salamanders inteënten, aangetoond hebben, dat de substantie in kwestie wel opgemerkte en zeer gevaarlyke hoedanigheden in zich bevat. De eerste proefneming dezer heeren geschiedde op een kleine Afrikaansche schildpad, welke met wat padden gift aan een der achterpoten werd ingeënt: er ontstond verlamming in het lid, en die bestond nog na verloop van acht maanden; de mogelykheid dus aantoonende van plaatselyke vergiftiging door het middel. Ten einde te beproeven of de giftstoffe door lang houden aan aanmerkelyk bederf onderhevig was, verkregen twee heeren omtrent negen-en-twintig greinen van het gift op den 25 April 1851, en hetzelve bewaard hebbende tot den 16 Maart 1852, bragten zy een weinig van deze stoffe over op een goudvink.—De vogel stierf byna dadelyk. Naderhand slaagden de onderzoekers om het giftig beginsel te ontbinden van de ledige stoffe waarmede het in de huid-puisten verbonden is, en men vond, dat aldus van een gescheiden, deszelfs gevolgen scherper waren dan te voren. Even als by de bekende meest stark organieke giften, is het werkend beginsel van het padden vergift, alkalien van aard, byna onoplosbaar in water, ligtvloeibaar in ether, en zeer oplosbaar in alcohol. De heeren Gratiolet en S. Cloeg zyn thans bezig om eene groote hoeveelheid van het padden gift te verzamelen, en zullen binnen kort de uitslag hunner verdere nasporingen bekend maken, welke, volgens het gevoelen der onderzoekers, een aanmerkelyk licht zullen verspreiden over den aard en de werking van het gift van hydrophobia, van slangen, van aansteekelyke ziekten en dierlyke giften over het algemeen." Geen twyfel echter, kan nu redelyker wyze gekoesterd worden, omtrent de giftige eigenschappen van de padde, alhoewel het moeijelyk is om een onwillekeurige glimlach te onderdrukken, over de vurige vooruitzigten der proefnemers.—De padde is blykbaar, volkomen onschadelyk, wanneer zy alleen gelaten wordt, zoodat er geene verontschuldiging is voor derzelver algeheele vernietiging, als of zy een koper kapel ware. Al dat vereischt wordt, is, dat men haar voorzigtig behandele.

Deel XXV. Byvoegsel tot *De Zuid-Afrikaan*, 3 Augustus 1854. No. 1,950.

staat van zamenleving bestaat. Het geneesmiddel, waarvan het edel lid voor Grahamsstad spreekt, is, vrees ik, ook niet dienstbaar, in die mate als hy zulks verwacht. Dit moge handen aanbrengen, maar zal geene goede handen verzekeren. Wy hebben op Mauritius 100,000 emigranten ingevoerd, de helft van de geheele bevolking van het eiland, maar het kwaad, waarover gy klaagt bestaat ook daar, na de bevolking verdubbeld te hebben, eenig en alleen omdat er grooter aanvraag is naar handen, dan er werk is—eene grootere verzoeking tot luiheid dan tot werken; en waar zulks bestaat is het noodeloos handenwerk te dwingen. Het deed my leed uit eenige aanmerkingen van het edel lid optemerken, dat hy eenigzins overhelde tot dwangarbeid, of iets van dien aard; maar eenige poging om dit intevoeren, zoude nutteloos zyn, en ik houde my volkomen verzekerd, dat, indien dit mogelyk ware, deze wetgeving, en het publiek gevoelen dit niet zouden gedogen. Het punt echter waarop ik uwe aandacht wensch te vestigen, is, dat ik beschouw, dat het edel lid niet geregtigd is, om van het Gouvernement te vorderen, zonder meer voldoend en bepaald narigt voor hetzelve, en zonder de gelegenheid gehad te hebben de gevoelens der wetgeving te vernemen, dat het eenigen maatregel op dit onderwerp in dit Huis voordrage. Ik heb het edel lid gezegd toen hy van zyn voorstel kennis gaf, dat de vorm van hetzelve niet aannemelyk was. Hy heeft deze tegenwerping gedeeltelyk ontmoet door het eerste gedeelte in te trekken, maar ik verzoek het Huis om zyn voorstel niet te bekrachtigen, dat het Gouvernement een maatregel op dit onderwerp in deze zitting had behooren voortedragen. Ik ben niet tegen onderzoek, of tegen de behandeling van het onderwerp, of tegen eenige byzondere beschouwing ven het vraagstuk, indien het edel lid het een of ander in zyn voorstel had ingelascht; maar hy zelf, na deze boeken doorgeloopen te hebben, geeft u niet te kennen, dat hy eenig bepaald gevoelen over dit onderwerp heeft gevormd. Ik beweer, dat noch hy, noch het Huis billyker wyze verwachten kan, of van het Gouvernement moest vorderen eenig maatregel intevoeren, om daarover te beschikken, alvorens dit Huis aan het Gouvernement zal hebben medegedeeld, wat deszelfs inzigten deswegens zyn:—niet de afzonderlyke gevoelens van individuen, zoo als in dit boek omschreven, maar de wel overwogen en wel ontwikkelde gevoelens van mannen, die tezamen beraadslagen en hunne vereenigde ondervinding en raad aanbrengen, om een praktikale maatregel optestellen en aantebevelen. Want, laat my u zeggen, het is niet eene loutere Ordonnantie voor heer en bediende, dat dit kwaad zal wegnemen. Te Mauritius hebben wy zulk eene Ordonnantie gehad gedurende de laatste tien jaren; wy hebben dezelve om de twee of drie jaren gelapt en verbeterd, herroepen en weder verordend,—en echter, toen ik de kolonie verliet, bewoerde men, dat dezelve aan hetzelfde kwaad leed, hetwelk wy tien jaren te voren bestreden hadden. Het is dus niet eene bloote verandering der wet, welke het doel zal bereiken. Wanneer gy het omtrent een herstelmiddel of een maatregel eens kunt worden, berekend om eenige euvels te verzachten, welke men vindt, dat bestaan, zal het Gouvernement gereed zyn dezelve in overweging te nemen; maar ik denk, dat het een moeijelyk vraagstuk is, hetwelk het Gouvernement niet geregtigd geweest zoude zyn op dit vroege tydstip voortedragen, en daarom verzoek ik het Huis om niet intestemmen in deze resolutien.

De heer Laws stemde in met het voorstel, en schreef veel van het kwaad, waarover geklaagd wordt, toe aan het stelsel, dat men de kleurlingen op Gouvernements landeryen laat leggen, welke hy vermeende, dat by het jaar of by de maand moesten verbuurd worden.

De heer Collett zeide:—Ik heb niets gehoord, dat my heeft overtuigd, dat immigratie geen geneesmiddel is voor het kwaad, waarover zoo algemeen geklaagd wordt, en ik vermeen, dat het edel lid den dank van het land verdient, door het onderwerp zoo volledig voor het Huis te brengen. Het is een schreeuwend kwaad in het land; de boeren klagen over de meester en dienstbode Ordonnantie; deswegens geef ik geen gevoelen, maar ik moet van den edelen Kolonialen Secretaris verschillen in zyne beschouwing, dat immigratie ons niet zoude bevoordeelen. Ik denk, wanneer immigratie worde bevorderd, dat wy dan niet zoo afhankelyk zouden zyn van de gekleurde klassen, wier werk niet van dien aard is, dat het den meester immer gemak kan aanbrengen in zyne omstandigheden. Ik geloof dat my nimmer de hulpbronnen van de kolonie behoorlyk kunnen ontwikkelen zonder immigratie, welke ik als de steun van het land beschouw. Ik zie niet, waarom eene jaarlyksche somme gelds niet tot dat einde zoude verleend worden. Ik zal het Huis niet ophouden, maar ik kan als een boer op de grens, van de daadzaak getuigen, dat het een schreeuwend kwaad is, en dat een herstel middel dringend vereischt wordt.

De heer J. H. Brand.—Heer voorzitter hoewel dit een zeer moeijelyk vraagstuk is, moet ik erkennen, dat dit ons niet moet afschrikken eenig herstelmiddel te beproeven. (Hoor, hoor. Het kwaad, onder de meester en dienstbode Ordonnantie geleden, spruit uit verschillende bronnen voort, en daarvoor moeten verscheiden zamenloopende geneesmiddelen aangewend worden. Ik ben het eens met het edel lid uit Grahamsstad, dat emigratie een zeer wenschelyk middel is. Wie zyn de voornaamste lyders? De boeren; en nogtans worden kontrakten, aangegaan met landbouwende arbeiders die mogten ingeroepen worden, vermietigd by hunne aankomst alhier. Een der middelen zoude dus zyn, die voorziening der Ordonnantie te vernietigen. Een ander middel is, het plakken op Gouvernements land niet te gedogen, iets dat zeer veel ellende, ondeugd en misdaad veroorzaakt, en hetgeen eene schande voor deze Kolonie is. Een ander middel is, evenredige straf voor overtredingen. Wanneer de heer zyn pligt niet doet, laat hem behoorlyk gestraft worden, en wanneer de bediende zyn pligt niet doet, laat hem naar evenredigheid gestraft worden. Ik denk, dat wy veel verpligt zyn aan het edel lid uit Beaufort, dat hy dit onderwerp te berde heeft gebragt, maar het doet my leed, dat hetgeen ik vermeen een behoorlyke stap te zyn, niet genomen is geworden, om zulks met gevolg onder de aandacht van het Huis te brengen. Ik zal dus als een amendement voor, dat een gekozen committee worde benoemd, om in overweging te nemen en te rapporteeren omtrent de gepastheid om de heer en bediende Ordonnantie te herroepen of te veranderen, en dat het Committee zal bestaan uit de heeren Molteno, Tancred, Loedoff, Collett, Pote en den voorsteller.

De heer Painter.—Ik sta op om eenige woorden te zeggen tot ondersteuning van het amendement: tevens ben ik het volkomen eens, dat de dank van het Huis verschuldigd is aan het edel lid van Beaufort, dat hy deze zaak ter kennisse van dit Huis heeft gebragt. Het is eene grief, welke niemand als een boer kan waardeeren. Ik ben een oude boer, dat is, ik ben 20 jaren een boer op de grens geweest, en ik kan gewagen van de groote kwelling en de groote euvels uit de heeren en bedienden Ordonnantie ontstaande, omdat dezelve zoo ongenoegzaam is. Ik zoude in byzonderheden kunnen treden, en het eene voorbeeld na het andere kunnen aanhalen, hetgeen my twee uren zoude bezig houden. Dit ben ik niet voornemens te doen: ik kan u echter een paar voorbeelden aanhalen, welke ter myner kennisse zyn gekomen als een boer. By zekere gelegenheid dat een schaapwachter een schaap wreedaardig had verminkt, nam ik hem naar den Magistraat, een afstand van 14 mylen en terug. De Magistraat, om my te verpligten, geloof ik, strafte hem met eene maand gevangenis, waardoor ik dus natuurlyk zyne diensten gedurende dien tyd moest missen, en toen de tyd verloopen was, keerde hy terug, en snoefde dat hy het zoo goed had gehad, zoo goed gevoed was, en dat hy wenschte, dat hy er weer was; en het gevolg was, dat hy myne andere bedienden, waarvan ik meer dan 20 had, alle gekontrakteerde bedienden, ophitste om op zekeren morgen zich in te pakken en my in het midden van het scheeren te verlaten, hetgeen ik dus met groote moeite konde voltooid krygen. Naderhand slaagde ik hen terug te roepen, en was verpligt de beleediging te verkroppen, want het was van geen nut hen om herstel naar den Magistraat te brengen. Ik weet voorbeelden, dat bedienden opzettelyk hunnen meester hebben aangezet om hen aanteranden, ten einde tegen hem te kunnen klagen. Het is moeijelyk voor iemand, die aan dien staat van zaken niet is blootgesteld, de euvels te begrypen, welke meesters te verdragen hebben uithoofde van de ongehoorzaamheid der bedienden buiten. Ik was voornemens nog eenige aanmerkingen te maken, maar daar dit onderwerp ongetwyfeld by eene andere gelegenheid voor het Huis zal worden gebragt, zal ik my vergenoegen het amendement tot het benoemen van een committee te ondersteunen.

De heer Molteno.—Ik zal het Huis niet lang ophouden, maar ik wensch eenige aanmerkingen te maken in antwoord op die van het edel lid uit Grahamsstad. Hy heeft inderdaad niets gezegd, dat de zaak raakt, welke in myn voorstel begrepen is. Hy scheen geneigd zich daartegen te kanten, maar wist niet hoe dit te doen. In de eerste plaats zegt hy, ik wist niet hoe het geneesmiddel te behandelen. Ik heb duidelyk gezegd, dat ik niet voornemens was dit te doen, en ik zoude geducht zyn aangevallen geworden door den edelen Secretaris had ik dit gedaan. Ik heb my daarvoor ten minsten behoed! Maar ik heb gezegd, dat ik een punt zoude opnemen, waaromtrent allen het eens waren, en door dat punt te bewyzen, zoude ik de noodzakelykheid voor een hulpmiddel aantoonen. Ik zie niet dat het edel lid uit Grahamsstad op dit punt van my verschilt, en inderdaad moet ik uit zyne aanmerkingen afleiden, dat hy ten voordeele van myn voorstel was. De edele Secretaris heeft ook uitgewyd over de omstandigheid, dat ik geen geneesmiddel heb aangewezen. Nu, ik heb myn eigen denkbeelden over dit onderwerp, maar ik ben niet voornemens als nu in dat punt te treden. Ik denk nog, dat het Gouvernement geweten moet hebben, dat dit een onderwerp was, hetwelk voorgedragen zoude worden, en dat het een maatregel op dit onderwerp had kunnen voordragen. Daar hetzelve dit niet gedaan heeft, gevoelde ik het noodig een aanvang te maken, want, wanneer geen begin gemaakt wordt, komt men nimmer tot een besluit. Ik moet ook zeggen, dat ik in geenen deele al die gevoelens de myne heb gemaakt, welke ik heb aangehaald; ik heb alleen zekere getuigenissen bygebragt, welke ik noodig oordeelde, dat het Huis voor zich moest hebben, om een oordeel in deze zaak te vellen. Ik heb geen gevoelen van myzelven aangeboden, behalve alleen omtrent de noodzakelykheid om in de zaak te treden; en ik kan ten slotte zeggen, daar dit amendement het eenig ander middel schynt te zyn, om het bedoelde oogmerk te bereiken, dat ik er niets tegen heb, dat die weg worde ingeslagen.

Het oorspronkelyk voorstel werd ingetrokken, het amendement van den heer Brand werd voorgedragen als een oorspronkelyk voorstel, en aangenomen.

Wets Ontwerp.

Ter daarstelling van Distrikts Raden, in de onderscheidene distrikten dezer kolonie, en vaststelling hunner pligten en regten; alsmede ter verandering van de wyze van benoeming van veldkornets, voor de verschillende veldkornetschappen in de kolonie.

Vermits het noodig en wenschelyk is geworden, om in de onderscheidene distrikten dezer kolonie Distrikts Raden in te stellen, om het Gouvernement van deze kolonie te helpen en te raden, in de onderscheidene takken van administratie in zoodanige distrikten, en dat de wyze van benoeming van veldkornets in de onderscheiden distrikten dezer kolonie werd veranderd.

Zoo wordt by deze vastgesteld, door den Gouverneur met het advies en de toestemming van den Wetgevenden Raad en de Volksvergadering.

1. In elk distrikt van de kolonie, zal zyn een Raad, te worden genoemd "Distrikts Raad," bestaande uit den Civilen Commissaris, door den Gouverneur benoemd, en uit twaalf leden, te worden gekozen door de ingezetenen der verschillende distrikten.

2. Elk Distrikt zal ten dien einde worden verdeeld in twaalf "Kies Afdeelingen;" welke Kiesafdeelingen, (tot dat daarin nader zal zyn voorzien als hierin bepaald,) voor het tegenwoordige zal bepaald zyn volgens Sced. No. 1.

3. De verkiezing zal plaats vinden en geschieden, by Stemming ten welken einde de volgende "Stemplaatsen" in elke kies-afdeeling, (tot dat daarin nader zal zyn voorzien, als hierna bepaald) voor het tegenwoordige zullen bepaald zyn volgens Sced. No. 2.

4. De verkiezing zal worden bestuurd, in de onderscheidene kies-afdeelingen door zoodanige personen, genoemd "Stemopnemers" (Polling officers,) welke, (tot dat daarin nader zal zyn voorzien, als hierna bepaald) voor het tegenwoordige zyn benoemd volgens Sced. No. 2;—En ieder Stemopnemer (Polling officer) zal door den Civilen Commissaris van het distrikt, waarin zoodanige kies-afdeeling gelegen is, worden voorzien van een copy van het *Register* van geregistreerde stemmers in zoodanige kies-afdeeling, geteekend door gezegden Civilen Commissaris als correct; en hy zal ook worden voorzien van een "Stembus" (Polling Box,) waarin de stembriefjes van de stemmers zullen worden opgenomen, en een voldoend getal blanko vormen van "opgaven" (Returns,) om by het eindigen van de stemopname te worden opgevuld als hierna bepaald.

5. Ieder opgezeten, wonende in zoodanige kies-afdeeling, en zynde behoorlyk geregtigd en geregistreerd, om volgens de Constitutie Ordonnantie te stemmen in de verkiezing van leden van het Parlement,—zal in zoodanige kies-afdeeling geregtigd zyn om te stemmen voor de verkiezing van een zoodanig lid van den Districts Raad.

6. De verkiezing zal plaats vinden en bestierd worden op de volgende wyze:—

1. De poll, of stemming zal beginnen te 8 ure in den morgen.
2. Ieder persoon die, als in het vorig artikel bepaald, geregtigd is, om in zoodanige kies-afdeeling te stemmen, wanneer hy zich personeel meldt om te stemmen, zal op een stuk papier schryven den naam van den persoon, voor wien hy stemt als een lid van den Distrikts Raad, of anders zal de stemopnemer, (Polling Officer,) zoodanigen naam opschryven, indien zulks van hem gevorderd wordt; en zal zoodanige stembrief, in de stembus worden gedaan.
3. De stemponemer (Polling Officier) alvorens zoodanigen persoon tot de stemming toe te laten, zal eerst in het register nazien of zoodanig persoon behoorlyk geregistreerd is, om te stemmen in zoodanige kiesafdeeling; en indien hy niet zoodanig geregistreerd is, zal de Polling Officer, weigeren zyn stembrief aantenemen, en indien zulks gevorderd wordt, van die weigering aanteekening houden.
4. Op het uur van 5 in den namiddag van denzelfden dag, zal de stemming ophouden en eindigen; geene verdere stembriefjes zullen na dat uur worden aangenomen; en de polling officer (Stemopnemer) zal dan dadelyk overgaan om openlyk en in de tegenwoordigheid van twee getuigen, die hy daartoe kiezen zal, uit de personen die gestemd hebben, en met hunne hulp, de stemmen optestellen, en het getal stemmen plaatsen naast den naam van ieder persoon voor wien gestemd is plaatsen, en een opgaaf (Return) maken van den naam van den persoon, die de meerderheid van stemmen heeft, als de persoon die voor die kies-afdeeling gekozen is als lid van zoodanig Distrikts Raad waarin zoodanig kies-afdeeling gelegen is; van welke opgaaf (Return) twee eensluidende door hem en de twee getuigen, zullen worden onderteekend, en zyn mutatis mutandis, volgens den inhoud als in Seed. No. 3, bepaald.
5. Ingeval het mogt gebeuren, dat de stemmen op twee personen gelyk staan, dan zal de stemopnemer (polling officier) de naam van elk op een apart stuk papier schryven, en een van de getuigen voornoemd, zal een zoodanig papier trekken, en de persoon wiens naam alsdan getrokken wordt zal worden opgegeven en aageteekend als gekozen; en zal van zoodanige trekking in de opgaaf (Return) worden aanteekening gehouden.

7. Na dat zoodanige opgaaf (Return) ten einde gebragt en geteekend is, zal de stemopnemer (Polling Officer) en derzelve in de tegenwoordigheid van de getuigen voornoemd, in de Stem Bus (Polling Box) doen, en dezelve dadelyk met zyn zegel, en die van de getuigen voornoemd verzegelen, en dezelve aldus verzegeld den volgenden dag verzenden naar den Civilen Commissaris van het distrikt, waarin de kies-afdeeling gelegen is, om in zyn bewaring te verblyven, en zoodanig daarmede gehandeld te worden als de Distrikt Raad zal bepalen. En de Stemopnemer (Polling Officer) zal te gelyker tyd de andere opgaaf (return) onder couvert aan gem. Civilen Commissaris zenden om door hem geopend en daarop gehandeld te worden als hierna bepaald.

8. De Civile Commissaris, zal op de ontvangst van de opgaaf (return) dadelyk en zonder uitstel, schriftelyk kennis geven aan den persoon die gekozen is, van zyne verkiezing in zoodanige kies-afdeeling,—aan hem kennis geven van de eerstvolgende gewone vergadering van de Distrikts Raad waartoe hy gekozen is,—en van de plaats en het uur waarop zoodanig vergadering zal gehouden worden, en hem tevens oproepen dezelve by te wonen.

9. Ieder opgezeten, van den ouderdom van 30 jaren en meer, woonachtig in *eenig gedeelte* van het distrikt, waarin zoodanige kies-afdeeling gelegen is, en die volgens de Constitutie Ordonnantie geregtigd is, om in eenige kies-afdeeling te stemmen voor de verkiezing van leden van het Parlement, zal verkiesbaar zyn, om in eenige kies-afdeeling gekozen te worden tot lid van den Distrikts Raad, waarin zoodanige kies-afdeeling gelegen is. Geen zoodanig persoon zal echter kunnen gekozen worden, wanneer hy onder Hare Majesteit de Koningin eenig loontrekkend ambt in de kolonie bekleedt, of wanneer hy een ongerehabiliteerd insolvent persoon is, of wanneer hy veldkornet is ten tyde van de verkiezing.

10. Ieder lid, gekozen tot zoodanige Distrikts Raad, zal gedurende drie jaren in die betrekking blyven, en na verloop van drie jaren gerekend van den dag van zyn verkiezing, zal hy aftreden en ophouden lid te zyn; en een nieuwe kiezing zal plaats vinden, in zoodanige kies-afdeeling, waarin en waarvoor het aftredend lid gekozen is; en zoodanig aftredend lid zal weder verkiesbaar zyn, om gekozen te kunnen worden.

11. De eerste verkiezing van leden voor den Distrikts Raad zal in de onderscheidene kies-afdeelingen plaats vinden als hierna bepaald; en van de leden alsdan gekozen, zal een-derde aftreden een jaar na den dag dier verkiezing, en een nieuwe electie plaats vinden, als in het voorgaand artikel bepaald;—een ander derde zal aftreden, met het einde van het tweede jaar, en een ander derde met het einde van het derde jaar; en zullen er nieuwe verkiezingen plaats vinden als voormeld; en de leden zoo aftredende zullen weder verkiesbaar zyn, en gekozen kunnen worden. —En ten einde te bepalen, wie op die voormelde tydstippen zullen aftreden, zullen de leden van den Distrikts Raad, in derzelver eerste gewone Vergadering, die na de eerste verkiezing zal gehouden worden, by looting beslissen, wie op de voormelde tydstippen zullen aftreden, en daarvan aanteekening in de notulen houden.

12. Eenig lid die bedankt, of ophoudt in het distrikt woonachtig te zyn, waarin hy gekozen is, of die eenig loontrkkend ambt onder Hare Majesteit de Koningin in deze kolonie aanneemt, of die het ambt van veldkornet aanneemt, of die insolvent wordt, zal dadelyk ophouden lid van den Distrikts Raad te zyn, en als zoodanig aftreden; en in eenig zoodanig geval, of indien eenig lid komt te overlyden, zal er in zoodanige kies-afdeeling waarin zoodanige vacature plaats vindt, eene nieuwe verkiezing plaats vinden. En eenig persoon alsdan gekozen, zal in plaats van het lid dat aldus opgehouden heeft, slechts zoo lang in die betrekking blyven, als het lid in wiens plaats hy gekozen is, had moeten in blyven.

Ingeval eenige vacature als voormeld plaats vindt, of indien eenige gewone aftreding plaats vindt, als in Sect. 10 en 11 bepaald, zal de Civile Commissaris van het distrikt, dadelyk, en binnen eene maand sedert zoodanige vacature of aftreding aan hem wordt gerapporteerd, of anderzins ter zyner kennisse is gekomen, publieke kennisgevinz daarvan doen, door op eenige in het oog vallende plaats in front van zyne publieke kantoren, zoodanige kennisgeving door hem onderteekend aan te plakken, en ook door publicatie daarvan in de *Gouvernements Gazette* ter algemeene informatie. Zoodanige kennisgeving zal opgeven den dag waarop en welke dag door den Civilen Commissaris worde bepaald, niet later dan eene maand na zoodanige publicatie in de kies-afdeeling waarin, en de stemplaats waar, zoodanige nieuwe electie zal plaats vinden, en zal als voormeld worden aangeplakt en in de *Gouvernements Gazette* worden gepubliceerd, ten minste eene maand, alvorens zoodanige verkiezing plaats vindt.

13. En zoodanige Civile Commissaris zal te gelyker tyd zoodanige kennisgeving inzenden aan den stemopnemer (polling-officer) van zoodanige kies-afdeeling waarin zoodanige nieuwe verkiezing zal plaats vinden; wiens pligt het zyn zal, en hy wordt hierby geordonneerd, om in eenige publieke in het oog vallende plaats in front van zyn woonhuis, zoodanige kennisgeving aantaplakken, en daarvan mede kennis te doen geven, aan de onderscheidene opgezetenen van de kies-afdeeling, die geregtigd zyn, om by zoodanige verkiezing te stemmen, en aan zoodanig stemopnemer (polling-officer) zullen zoodanige billyke kosten, alleen tot het doen van die kennisgeving, worden toegestaan, als aan den Civilen Commissaris billyk zal voorkomen.

14. Voor de eerste verkiezing van de eerste leden van de Distrikts Raden, zal de Civile Commissaris van de onderscheidene distrikten verplicht zyn, om dadelyk, en binnen eene maand na de publicatie van deze acte, zoodanige publieke kennisgeving te doen, van zoodanige eerste verkiezing, als in het voorgaand artikel is bepaald, met opgave van de kies-afdeeling in zyn distrikt waarin,—de stemplaats waar,—en den dag waarop, zoodanige verkiezing zal plaats vinden, welke dag zoo spoedig mogelyk, en niet later dan eene maand sedert zoodanige publicatie, zal mogten zyn; en zoodanige Civile Commissaris zal ook zoodanige kennisgeving doen, aan de onderscheidene stemopnemers (polling-officers,) en de stemopnemers zullen daaromtrent handelen zoodanig als in het voorgaand artikel is bepaald.

15. Geen lid van zoodanige Raad zal toegelaten worden zyn dienst te aanvaarden of te stemmen, tenzy hy eerst ten overstaan van den Civilen Commissaris zal gedaan en geteekend hebben den eed in Art. 61 van de Constitutie Ordonnantie vastgesteld.

En eenig persoon, die regtens in plaats van een eed eene affirmatie mag doen, zal met zoodanige affirmatie kunnen volstaan.

16. Op den eersten Maandag, (of ingeval van kerk of feestdag, den volgenden dag) van ieder maand van elk jaar, zal de Distrikts-Raad, deszelfs gewone vergadering houden, in de hoofdplaats van zoodanig distrikt, en op zoodanige plaats daarin, als door dezelve zal worden bepaald, doch welke plaats voor de eerste vergadering zal worden bepaald door een Civilen Commissaris; en zullen de werkzaamheden daarvan ten 10 ure 's morgens beginnen.

De Distrikts Raad zal ook het regt hebben om zoodanige vergadering te adjourneeren, en buitengewone vergaderingen te houden, en die te adjourneeren, en de tyd en plaats daarvan te bepalen, als by hunne reglementen van orde, of by eenige speciale regulatie daartoe zal worden bepaald.

Alle vergaderingen moeten met open deuren worden gehouden, en wanneer eene vergadering, zal gehouden worden, moet daarvan op eenige openbare plaats in front van des Civilen Commissaris kantoor, ter informatie van het publiek worden kennis gegeven.

Het quorum van alle vergaderingen, zal bestaan uit ten minsten de helft van het geheel getal van leden, buiten den Civilen Commissaris.

17. De Civile Commissaris van elk distrikt, zal uit kracht van zyn ambt, President zyn van den Distrikts Raad, en daarin Voorzitten als hy tegenwoordig is.—Ingeval van ziekte, of afwezen van zoodanigen Raad, zullen de leden die tegenwoordig zyn, voor elke zoodanige vergadering by meerderheid van stemmen eenen Voorzitter kiezen.

De Civile Commissaris zal verplicht zyn, om te zorgen dat de besluiten van den Raad behoorlyk worden ten uitvoer gebragt.

18. De Klerk van den Civilen Commissaris, zal in elke vergadering, als de klerk daarvan ageren, en ingeval van ziekte of afwezen, zal de Civile Commissaris eenig ander klerk tydelyk daartoe employeeren.

19. Alle besluiten van een Distrikts Raad moeten by meerderheid van stemmen genomen worden, en in geval van gelykheid van stemmen, heeft de President, of den tydelyken Voorzitter, de beslissende stem.

20. De pligten en regten van den Distrikts Raad zyn wetgevend, administratief, en regterlyk, binnen de limieten van het Distrikt en daartoe bepaald; en zullen dezelve worden uitgeoefend, als hierna bepaald. De Raden zullen evenwel geen regt hebben op eenige wyze zich te bemoeijen met de punten en regten van de Municipaliteiten die binnen zoodanig district reeds bestaan of nog zullen daargesteld worden.

21. De Distrikts Raad zal wetgevende magt hebben, in de volgende zaken, van kracht alleenlyk binnen de limieten van zoodanig distrikt.

1. Om Reglementen te maken voor het behoorlyke toezicht en gebruik van openbare weilanden binnen het District.
2. Om publieke uitspanplaatsen, en waterdammen voor vee daar te stellen, en reglementen te maken voor de behoorlyke zorg en gebruik daarvan.
3. Om reglementen te maken voor de opening en daarstelling van de waterbronnen en waterleidingen, en voor de behoorlyke verdeeling van publieke wateren, fonteinen, en rivieren.
4. Om reglementen te maken, tot het daarstellen, maken en onderhouden van wegen en bruggen, en vaststelling van tollen.
5. Om daartestellen en goed te houden takposten en desaangaan te reglementen vaststeilen.
6. Om daartestellen publieke markten en reglementen der wegen vaststellen.
7. Om reglementen te maken tot de daarstelling en behoorlyk bestier van schutplaatsen.
8. Om reglementen te maken voor Veldkornets.
9. Om reglementen te maken ter daarstelling van behoorlyk bestier van Districts Policie.

In bovengemelde gevallen, zal de Raad de magt hebben reglementen te maken en dezelve van tyd tot tyd te veranderen,—of de reeds bestaande regleten daaromtrent te veranderen, mits nogtans dat geen reglement zal verminderen of eenigerlei wyze raken het privaat of verkregen regt dat de ingezetenen van zoodanig district, of eenig gedeelte daarvan, of eenig privaat persoon mogt hebben verkregen.

22. Wanneer het noodig mogt zyn, eenig reglement als voormeld te maken, of te veranderen,—of om eenige der reeds bestaande te veranderen, zal de Distrikts Raad, in deszelfs gewone vergadering, of in eene geadjourneerde vergadering daarvan, en in geene andere, eene Commissie benoemen van deszelfs eigen leden, om zulks in overweging te nemen, die, indien noodig, zoodanige reglemen zullen uitmaken, en dezelve ter overweging van den raad voordragen, ter volgende gewone of geadjourneerde vergadering daarvan en geene andere.

Wanneer by zoodanige tweede vergadering de raad niet zal instemmen, hetzy in het geheel reglement, of in eenig gedeelte daarvan, zal de raad het geheel kunnen verwerpen, of veranderen, of verder aan eene commissie, hetzy dezelfde of eene andere, ter verdere overweging of verandering opdragen, waarop dan weder moet worden gerapporteerd op eene volgende gewone of geadjourneerde vergadering daarvan en geene andere.

Wanneer de Raad, in eene zoodanige volgende vergadering, de reglementen zal hebben goedgekeurd, zal daarvan een copy worden aangeplakt op eene openbare plaats in front van de publieke kantoren van den Civilen Commissaris, en gepubliceerd in de "Gouvernements Gazette," met kennisgeving, geteekend door den Klerk van den Raad, dat op de gemelde reglementen finaal zal worden beslisd, op zekeren bepaalden dag, welke dag zal zyn de tweede gewone vergadering welke na de goedkeuring van gemeld reglement zal worden gehouden.

By zoodanige vergadering, zal ieder persoon het regt hebben, om in persoon voor dezelve te verschynen, en zyne bedenkingen tegen zoodanig reglement voortedragen, en daarop gehoord te worden; of zulks te doen by memorie, geadresseerd en afgegeven aan den Raad, of aan diens klerk.

Op den dag bekend gemaakt als laatst vermeld, zal de Raad het regt hebben om op dat reglement finaal te beslissen en hetzelve goedtekeuren, te verwerpen, of te veranderen, of de verdere overweging of finale beslissing, te adjourneeren, tot eenige gewone vergadering en geene andere.

23. Wanneer de Raad het reglement finaal zal hebben goedgekeurd, zal de Civile Commissaris hetzelve verzenden aan den Kolonialen Secretaris, ter goed of afkeuring van den Gouverneur, met advies van den Executiven Raad.

Wanneer het door den Gouverneur wordt goedgekeurd, zal het met zoodanige goedkeuring in de "Gouvernements Gazette" worden gepubliceerd, en drie weken daarna van kracht en effect zyn als een locaal reglement van zoodanig distrikt.

Indien echter de Gouverneur tegen het gemeld reglement of eenig gedeelte daarvan eenige bedenking heeft, zullen zoodanige bedenkingen aan den Civilen Commissaris worden medegedeeld, die dezelve aan den Raad zal voorleggen die in de eerstvolgende gewone vergadering dezelve in overweging zal nemen, en daarop beslissen, als de zaak vereischt.

Geen reglement echter, dat gemaakt of goedgekeurd mogt zyn door den Raad, zal van eenige kracht zyn, tenzy goedgekeurd en gesanctioneerd door den Gouverneur der kolonie, en gepubliceerd als voormeld.

24. Eenig persoon, die tegen eenig reglement bezwaren mogt hebben ingebragt als voormeld, en wiens bedenkingen zyn verworpen of niet in overweging genomen, alsmede eenig persoon die verzuimd mogt hebben eenige bedenking in te brengen, zal ten allen tyd, zoo lang zoodanig reglement door den Gouverneur nog niet is goedgekeurd en gesanctioneerd, het regt hebben, zyne bedenkingen by Petitie by den Gouverneur intebrengen, om door hem daarop beslisd te worden, zoo als hy met advies van den Executiven Raad zal noodig oordeelen.

25. Zoo lang geen reglement zal zyn goedgekeurd, gesanctioneerd en gepubliceerd, als in het vorig artikel bepaald, —zullen de bestaande wetten en reglementen van volle kracht zyn, en door den Distrikt Raad daarop worden gehandeld. En ingeval het noodig mogt bevonden worden, om met betrekking tot eenige der voormelde onderwerpen, reglementen te maken, die in stryd zyn, met eenige bestaande ordonnantie of wet,—zal zulks door eenig lid van het Parlement, ter kennisse van een der beide Huizen daarvan kunnen worden gebragt, ten einde, mogt het Parlement zulks goedvinden te doen, zoodanige ordonnantie of wet geheel of gedeeltelyk te herroepen, om zoodanige reglementen te kunnen maken.

26. De Distrikts Raden zullen ook hebben administrative magt en het toezigt en de uitvoering van de bestaande regulatien in het vorig Art. vermeld;—als ook van alle zoodanige reglementen, instructien of wetten, welke ter behoorlyke administratie van de zaken van het distrikt, hetzy by Ordonnantie, Gouvernements Regulatie, of anderzins, zyn vastgesteld.

27. De Distrikts Raad, zal mede toezigt houden dat de bestaande wetten, betrekkelyk landeryen, wouden en bosschen, hetzy toebehoorende aan het Gouvernement, of bezeten door private personen, worden gehandhaafd.—Wanneer over eenig publiek land, woud of bosch, zal worden beschikt, hetzy geheel of gedeeltelyk, by koop, huur, of anderzins, zal de Gouverneur, alvorens zulks te doen, van het voornemen daartoe aan den Distrikts Raad kennis geven, die verpligt zal zyn, dezelve te inspecteeren, en ten dien einde eene commissie uit hun midden te benoemen, die met behulp van den Veldkornet zoodanige inspectie zal doen, de bedenkingen en bezwaren van eenig persoon daartegen zal hooren,—en van alles een volledig verslag doen aan den Gouverneur.

Alle inspecties van landeryen, wouden en bosschen, welke voor deze acte, door den Civilen Commissaris werden verricht, zullen voortaan van een na het publiceren dezes, worden verrigt en daarop gerapporteerd door den Distrikts Raad.

28. De Distrikts Raad zal mede toezigt houden over de gevangenissen, en het bestier daarvan en van de gevangenen; en zal ten dien einde elke maand in deszelfs gewone vergadering eene commissie van zeven leden uit hun midden benoemen, die voor het opbreken der vergadering de gevangenissen zullen inspecteren, en opgaaf nemen van de gevangenen daarin, en van het een en ander een schriftelyk rapport onder handteekening doen aan den raad, die daarvan slechts aanteekenig zal doen houden, of aan den gouverneur rapport doen naar mate de behoorlyke uitvoering van justitie zulks mogt vorderen.

29. De Distrikts Raad zal ook toezigt houden over de rigtige handhaving en uitvoering van de reglementen en wetten, welke bestaan van de behoorlyke bestiering van scholen,—en ten dien einde geregtigd zyn Committees uit hun midden te benoemen, om dezelve te inspecteeren, te eeniger tyd en zoodanige opgaven te vorderen als de Raad zal noodig oordeelen.

30. Alle zes maanden, in de gewone vergadering gehouden in de maanden January en July, zal de raad een rapport arresteren, waarin aan den gouverneur een verslag wordt gedaan van den staat van zaken in het district, en onderscheidene takken van administratie, met voordragt van zoodanige bedenkingen ter overweging van den Gouverneur, als de aard der zaak mogt vorderen. De raad zal mede, niettegenstaande de zes maandelyksche rapporten voormeld, het regt hebben intusschen speciale rapporten op byzondere gevallen te doen, wanneer de aard en drang der zaak, of het goed bestier van het distrikt zulks moge vorderen.

Alle zoodanige rapporten zullen moeten geteekend zyn door den President of Voorzitter, en zoodanige leden van den Raad, als by het arresteeren van zoodanig rapport mogten tegenwoordig geweest zyn.

(Het vervolg hierna.)

HOUSE OF ASSEMBLY.

[Continued from the Paper.]

Mr. Collett said,—I have heard nothing that has satisfied me that emigration is not a remedy for the evil so generally complained of, and I consider that the hon. mover merits the thanks of the country for having brought the subject so fully before the House. It is a crying evil in the country; the farmers complain of the Masters and Servants Ordinance; upon that I offer no opinion, but I must differ from the hon Colonial Secretary in his view that emigration would not benefit us. I think if emigration were promoted, we would not then be so dependent on the coloured classes, whose labour is not of that kind that can ever render the master comfortable in his circumstances. I believe we can never properly develop the resources of the country without emigration, which I regard as a safety valve for the colony. I do not see why an annual sum of money should not be voted for this purpose. I shall not detain this House, but I can bear my testimony as a farmer on the Frontier, to the fact that this is a crying evil, and that some remedy is urgently required.

Mr. J. H. Brand.—Mr. Speaker, although this be a very difficult question, I submit that the difficulty ought not to deter us from attempting some remedy. (Hear, hear). Sir, the evils experienced under the Masters and Servants Ordinance spring from several sources, and to these, several concurrent remedies must be applied. I agree with the hon. member for Graham's Town that emigration is a most desirable remedy. Who are the principal sufferers? The farmers; and yet contracts made with agricultural laborers who may be introduced, are annulled on their arrival in the colony. One of the remedies, therefore, would be to repeal that provision of the ordinance. Another remedy is, not to allow squatting on Government ground, a practice producing an amount of misery, vice, and crime, which is a disgrace to this colony. Another remedy is, the adequate punishment of offences. If the master does not do his duty, let him be properly punished; and if the servant does not do his duty, let him be adequately punished. I consider that we should feel much obliged to the hon. member for Beaufort for bringing this subject forward, but I regret that what I conceive to be the proper step, has not been taken for bringing it effectively under the consideration of the House. I therefore propose, as an amendment, that a select committee be appointed to consider and report on the expediency of repealing or altering the Masters and Servants Ordinance;

OUR NAVAL RESERVE.

Many of our contemporaries have published a statement entitled our *Naval Reserve*. The list, however, is most incorrect, and only tends to mislead the public into erroneous impressions as to the effective force of our navy not in commission—vessels having been therein included that are neither prepared for service nor ordered to be brought forward for commission, and a great many enumerated are altogether unfit to be employed again. The following is a more accurate statement of our actual reserved force at the home ports not in actual commission—that is, ships that are at once available for service. They include the following, to each of which we have appended the complement that would be required to man them:—

SHIPS OF THE LINE

	Guns.	Men		Guns.	Men.
Nelson	120	970	Ganges	84	750
Princess Charlotte	104	850	Meanee	80	750
Royal Adelaide	104	850	Foudroyant	78	650
Powerful	84	750	Cambridge	78	650
Collingwood	84	750	Indus	78	650
Bombay	84	750	Achille	78	650
Calcutta	84	750	Hawke	72	600
Canopus	84	750	Russell	72	600
Clarence	84	750	Wellesley	72	600
Thunder	84	750	Pembroke	72	600
Asia	84	750	Implacable	72	600
Formidable	84	750			

FIRST CLASS FRIGATES.

	Guns.	Men.		Guns.	Men.
Vindictive	50	500	Eagle	50	500
Alfred	50	500	Warspite	50	500
Dublin	50	500	Grampus	50	450
America	50	500	Java	50	450

These vessels are what are termed the "advanced ships," and all, with the exception of the Ganges, at Sheerness, (which ship will be completed by July), are ready for commissioning. It was under Lord Haddigton's presidency at the Admiralty that this advanced force was established—10 sail of the line at each of the three principal ports, Portsmouth, Devonport, and Sheerness; and each succeeding Board of Admiralty has partially kept up these "advanced" line of battle ships. Many of them have their lower masts in, and on shore every article of large stores is kept in a separate place, ready to be shipped at a moment's notice—in a word they are reported complete in all departments except that of the *personnel*.

The above comprises the largest and soundest sailing ships of the navy; but to them we may add a second division, nearly all of which are reported complete in the dockyard departments, although their armaments and stores are not so ready. They comprise the following frigates, corvettes, and sloops:—

FRIGATES.

	Guns.	Men.		Guns	Men
Nankin	50	500	Raleigh	50	500
Isis	44	360	Cambria	40	300

CORVETTES.

	Guns.	Men.		Guns.	Men.
Alarm	26	240	Havanna	19	240
Actæon	26	240	Arachne	18	145
Brilliant	20	240	Terpsichore	18	145

SLOOPS, &c.

	Guns.	Men.		Guns.	Men.
Helena	16	130	Wolverine	12	130
Fame	14	130	Persian	12	130
Siren	16	130	Mariner	12	130
Childers	12	125	Sappho	12	130
Acorn	12	130	Spy	3	65

All the above are complete, with the exception of the Isis, Cambria, Alarm, Havanna, Helena, Persian, Mariner, and Spy. Isis will be completed for a flag officer by the end of June.

THE STEAM RERERVE NOT IN COMMISSION.

We have frequently drawn attention to the fact that our steam reserve has almost been exhausted. The Admiralty well knowing the advantage that steamers of smaller force must have over sailing vessels, have thrown the whole strength of the dockyards upon the steamers, and screws and paddles have been brought forward and commissioned as quickly as they could be turned out. They commenced on the nucleus that Admiral Dundas has formed before he quitted the Admiralty, and pushing on the screws *first* as fast as they could be launched, the paddle wheels came into commission in good time to maintain the progressive increase of our steam force for the emergency that has subsequently arisen. Thus we find that the only steam vessels of all classes that are afloat and are not in commission at the present time are the following:

SCREWS

	Guns	Men.	H.P.	Ports.
Colossus	80	750	400	Portsmouth
Termagant	24	300	620	Portsmouth
Malacca	16	2 0	220	Chatham
Minx	3	60	10	Woolwich

The Colossus is being converted from a sailing ship to a screw ship, in the same manner as the Majestic and other ships have been, with little expense and excellent results. The Termagant has often been tried, and as often thrown aside; but there are those who insist that she has not had a proper trial, and that she is an effective ship. As it is she must now try her luck in the Baltic. The Malacca was built at Moulmein, and has lately been navigated to England. She is being fitted with experimental machines of 200 horse power, *high* pressure. Minx is an iron vessel, rigged as a shooner, and is to be used as a gun boat. She is ready for the pendant.

PADDLES.

	Guns.	Men.	H.P.	Ports
Sphynx	6	160	600	Portsmouth
Spiteful	6	160	280	Woolwich
Geyser	6	160	280	Portsmouth
Hecate	6	140	240	Woolwich
Medina	3	65	312	Woolwich
Medusa	3	65	312	Deptford
Merlin	3	65	312	Deptford
Oberon	3	65	260	Portsmouth
Firefly	4	80	220	Woolwich
Volcano	4	80	140	Woolwich
Lucifer	4	80	180	Portsmouth
Jackal	3	65	150	Woolwich
Bloodhound	3	65	150	Woolwich
Zephyr	3	65	100	Woolwich
Comet	3	65	80	Woolwich
Pike	3	60	50	Devonport
Fearless	3	50	78	Sheerness

The first four of this list, it will be perceived, are rated sloops. They have lately returned from foreign stations, and have been waiting their turn for repair. Most of the others are being fitted as gun boats and dispatch vessels for the Baltic. Medusa will be complete this month. Oberon and Zephyr's machinery is complete. Pike and Fearless are ready for commission.—*Morning Herald.*

ACCLIMATATION OF ANIMALS.—M. Geoffrey Saint Hilaire and other eminent naturalists in France, are beginning to turn their serious attention to the acclimatation or domestication of animals which have hitherto been totally unknown to Europe, or known only as objects of scientific or idle curiosty. Within the last month they have received for the Jardin des Plantes, at Paris, a number of Yaks from China—an animal which Buffon says "is more precious than all the gold of the New World." In Thibet and China this animal serves as a horse, an ass, a cow, and a sheep; he bears heavy burdens, draws large loads, supplies milk, has flesh which is excellent, and hair which can be wrought into warm cloths. To naturalize him, therefore, in Europe would be an immense service to mankind; and as he bears cold bravely the French naturalists have hope that they will be able to do so, though, by the way, the late Lord Derby made the attempt, and failed. Some Chinese have been brought over to attend the Yaks, and they will teach the French the way of treating them, and of curing them in sickness. The Yaks are of lowish stature, are singularly shaggy, and have tails more bushy than those of horses. It is to be hoped that England will take her share in endeavouring to accustom Asiatic, American, and African animals to our European climates. It is not very creditable to our boasted nineteenth century, that in this respect it is far behind the old Romans; out of the many thousand species of which the animal creation consists only between forty and fifty are in fact domesticated.—*Literary Gazette.*

LAW.

MR. C. VAN BLOMMESTEIN,

ATTORNEY AT LAW,

Notary Public and Sworn Translator.

OFFICES—at the Rooms of Mr. D. PAPENFUS, Somerset Street.

☞ Any Business with which Mr. C. van B. may be entrusted will be transacted with punctuality and dispatch.

Graaff Reinet, 9th May, 1854.

D. PAPENFUS,

Auctioneer and General Commission Agent.

Office at his Auction Rooms, Somerset-street next door to the *Graaff-Reinet Bank.*

Graaff Reinet, June, 1854.

DU TOIT, QUIN & MEIRING,

AUCTIONEERS,

ADMINISTRATORS OF ESTATES,

&c., &c.

CHURCH-STREET, WORCESTER.

T. W. RAYNES,

PIANO FORTE TUNER,

(A NINETEEN YEARS' COLONIST ON THE FRONTIER.)

BEGS respectfully to offer his services more particularly to Families at distances, long or short from town, who, if they will favor him with their commands by a line, to his address, at Post Office, Cape Town, may depend on prompt attendance, good work and moderate charges.

Valuable Landed Property

AT WELLINGTON.

MRS the Widow DANIEL HENDRIK ROSSOUW being desirous to dispose of part of her fixed property, has authorized the undersigned to sell by public auction

On Monday,

THE 7TH AUGUST 1854,

1. Certain House and Premises, lately occupied by Mr T. BAIN, situate in Main-street. This House can be recommended as particularly adapted for a respectable family, and is replete with every convenience.

2. Certain House and Premises, also situated in Main Street, at present occupied by Mr. G. DU TOIT, and which can likewise be recommended as well adapted for a respectable family.

These Properties can be recommended as the most eligible in the rising village of Wellington, and by their advantageous situation on the main road from Bainskloof, both are well adapted for any kind of business. The House lately occupied by Mr. BAIN, is also well got up for an Hotel Both Erven are provided with a large plot of Garden Ground and have the right of Water from the Spruit River. Being so well known these properties require no further recommendation.

The above Erven will be put up in four convenient allotments.

Liberal Bonus will be offered.

G. L. STEYTLER, Gs., q.q.

Paarl, July 29, 1854.

Mr. P. J. PENTZ, Auctioneer.

Building Lots

AFTER the Sale of the IMMOVEABLE PROPERTY of Mrs. the widow *Daniel Hendrik Rossouw*, on the 7th August 1854, the undersigned will put up TWO BUILDING LOTS, situated in Main-street, at Wellington.

J. D. RETIEF, G.s.

Mr. P. J. PENTZ, Auctioneer.

Commission Sale

AT THE PAARL.

ON WEDNESDAY, the 9th August, the Undersigned will sell in Commission, 50 bags of best RIO COFFEE, 50 bags of FLOUR, both recommended as very superior, 30 bags of brown SUGAR, and about 1,200 lbs. of TALLOW.

Further, a new SPRING CART complete, an open ditto, shod and painted, a half completed HORSE WAGON; further, FELLIES, SPOKES, AXLES, TONGS, some STINKWOOD, some Wagonmaker's TOOLS, Rod and Nave Tire Iron, and a quantity of Deals,

5 Shares in the united Paarl Omnibus Company, and a thoroughbred COLT, 3 years old, for account of the Estate of the late Mr. J. O. MINNAAR.

G. L. STEYTLER, G.s.

Executor Dative.

N B. Goods are received in Commission. No charge for Store Rent.

CALEDON.

SHEEP FARM FOR SALE.

MESSRS. W. & D McINTYRE, being about to remove to another part of the Colony, have authorized the undersigned to sell by public auction, on the spot, on WEDNESDAY, the 16th Day of AUGUST next, their Farm "Spring Fontein," more generally known as *Schuins Hoogte*, in extent about 2000 morgen.

This farm is provided with an abundant supply of water for Stock and the purposes of irrigation during the whole year. Its arable lands are highly fertile, and the value of its pasture grounds for the *Breeding of Sheep*, has been long acknowledged throughout the district.

The farm will be offered for Sale in 4 Lots, measuring from 450 to 550 morgen. The exact extent of each Lot will be determined by Survey before the day of Sale; 3 of the Lots are provided with good substantial Buildings, and have a permanent supply of Water.

The situation of this property on the High Road and near the centre of the District, with its neighbourhood to the Village of Genadendal, which has at present a population of upwards of 3,000, render it a most eligible place for a Mercantile Establishment.

Full particulars can be ascertained from the Proprietors or from the Undersigned.

At the same time will be sold a few Rams, 2 Wagons, Ploughs and other Farming Implements, and a quantity of excellent Household Furniture.

Refreshments will be provided, and Liberal Stryk Money and Bonus given.

THEO. OSTERLOH, Vendue Adm.

Land

Situated in the District of Swellendam.

THE Undersigned, as owner of a piece of Land, measuring 77½ morgen, situate in the District of Swellendam, Fieldcornetcy of Klipriver, bounded N. and E. by the place Keurboomen, W. by a piece of land surveyed for H. KUUN, S. E. by the place Klipriver, S. W. and S. by the place Uitvlugt, offers the said piece of Land to Let for any period not exceeding ten years. Tenders for the lease thereof will be received till the 15th September next, at the office of Mr. C. L. HERMAN, at Swellendam, where also the Diagram may be inspected.

J. Z. MOOLMAN.

Swellendam, Aug. 1, 1854.

To Newspaper Proprietors and Others.

A PERSON, having a twenty-years' experience in this Town, in the PRINTING BUSINESS, would be willing to accept of a situation as OVERSEER of a PRINTING ESTABLISHMENT, *particularly* where a NEWSPAPER IS PRINTED. Satisfactory Testimonials can be produced.—Apply, by letter, to A.Z., at the Office of this Paper.

ON SATURDAY, the 5th Instant, Mr. J. C. POORTERMANS will cause to be sold without Reserve by Mr. JONES, on the Parade, all his Transparencies exhibited in the Exchange last year.

In the Insolvent Estate of JOH. FRED. DREYER, Pz

NEWLANDS.

THE sale of the six Plots of Ground at Newlands, advertized for the 31st Instant, on the spot, will not take place.

The same will be sold on the Stoep of the Commercial Exchange on SATURDAY the 5th AUGUST next at 12 o'clock. LIKEWISE.

Three Plots of Garden Ground top of New Street, part of the Property lately sold by Mr. CHARL MARAIS.

P. GODF. WATERMEYER, } Joint
V. SCHONNBERG, } Trustees.

NOTICE.

IT having been represented to the Commissioners for the Municipality, that it would be of great benefit to the Public if accurate returns could be procured of the number of DEATHS occurring in this City, and due provision having been made by the existing Regulations in this respect, and also, for ascertaining the number of BIRTHS, within Cape Town,—Notice is hereby given, that the Secretary has been instructed to prosecute, from this date, all persons failing to comply with the Municipal Regulations above alluded to, of which the following Extracts are published for general information:—Every occupier of a house, warehouse, countinghouse, apartment, store, shop, cellar, stable, land, or office, shall be obliged, whenever any BIRTH or DEATH shall take place in his or her house of residence, to report the same at the office of the Cape Town Municipality, WITHIN FIVE DAYS from the date of such Birth or Death, on pain of incurring a penalty not exceeding ONE POUND STERLING.

By order of the Commissioners,

P. J. DENYSSEN, Sec.

Town House, 19th July, 1854.

EXTENSIVE SALE OF

LANDED PROPERTY,

FARMING STOCK,

FURNITURE, &c. &c. &c.

THE Undersigned having had several applications for the purchase of portions of his Places, and being induced by his delicate state of health to give up Farming, has resolved to sell

ON TUESDAY,

THE 3D OCTOBER 1854,

With Liberal Competition Money and Bonus,

IN FIVE ALLOTMENTS,

THOSE ELIGIBLE FARMS KNOWN AS

Brakkefontein, and Springfontein,

Measuring upwards of 9500 acres of Ground, situate between BLAAUW BERG and GROENEKLOOF.

Each Allotment is well supplied with Water from never-failing Springs, and persons desirous of being proprietors of the whole extent will have an opportunity of purchasing it, as the Lots will first be put up separately and afterwards together. For arable and grazing purposes the Ground is admirably adapted. The greater part of the farm SPRINGFONTEIN is let to different individuals and bring up high rents

On BRAKFONTEIN is a substantial and Roomy DWELLING HOUSE, in excellent state of repair, with 5 spacious Rooms, Hall, Pantry, Kitchen, &c, LARGE STABLE and Forage Loft, WAGON HOUSE, and other OUT HOUSES, one of which contains a fine HORSE MILL.

Some of the Thatches on the buildings are perfectly new, the others are in very good order.

Also the CROPS as they now stand on the Farm Brakfontein, being the yield of

33 Muids of Oats,
7 do. Wheat,
2 do. Barley,
1 do. Rye,

A number of CATTLE, being

Three teams of fine young DRAUGHT OXEN,
Thirty MILCH COWS, with and without Calves,
A Fine ALDERNEY BULL.

MARES and Foals, SADDLE and Draught Horses, WAGONS, Ploughs, Harrows, and other Agricultural Implements, NEW WATER CART, GOOD SCOTCH CART, NEW SMITHS' BELLOWS, Anvil, Smiths' and Carpenters Tools.

FURNITURE in great variety, consisting of Mahogany and other SOFAS and Chairs, Card, Loo and Dining Tables, COTTAGE PIANO, and several other articles too numerous to particularize.

LIBERAL CREDIT will be given and REFRESHMENTS provided.

For further particulars appply to the Undersigned, or at the Office of the Auctioneer.

ANDS. KIRSTEN.

Mr. J. G. STEYTLER, Gs, Auctioneer.

High Sheriff's Office,

Cape Town, August 2, 1854

IN Execution of the Judgment of the Supreme Court in the undermentioned Cases the following Sales will take place, viz

DIVISION OF MALMESBURY.

I. ALBERT B MOSTERT, vs. PAUL HENDRIK DE VILLIERS, Jacob Son, and

II. DAVID ANDREAS DE VILLIERS, vs. the said P. H. DE VILLIERS, Js.

On Tuesday, the 8th August 1854, at 10 o'Clock a.m., at the Defendant's Residence "Modderkloof," Paardeberg, of Household Furniture of various descriptions, Glass and Crockeryware, Kitchen Utensils, some Stuckvats, Leaguers, Casks and other Cellar Implements, a Brandy Still complete, one leaguer Brandy, one Wagon, one Dray, one Plough, a set of Harness, one saddle and 2 draught Horses, a Saddle and Bridle, 20 Goats, a lot of sundries, &c. &c.

DIVISION OF WORCESTER.

PRINCE, COLLISON & Co., versus LOUIS H. M. FOURIE.

On Saturday, the 12th August 1854, at 10 o'clock a.m., at the Defendants' Residence, situate at Hoeks River, Fieldcornetcy of Achterste Boijesveld, of Household Furniture of various descriptions, Glass and Crockeryware, Kitchen Utensils, a lot of Merchandize, 6 Saddles and Bridles, a few muids of Wheat, 2 halfums Vinegar, one American Plough, 800lbs. Raisins, one Spring Cart, 3 Horses, 5 Mares, &c.

DIVISION OF UITENHAGE.

H. H. RENS & Co., versus. PIET G. J. SCHALKWYK.

On Wednesday the 16th August, 1854, at 11 o'clock a.m. at Church place, Oliphant's Hoek, of some Household Furniture, an Ox Wagon with gear &c. complete, 14 Oxen, &c. &c.

DIVISION OF PORT ELIZABETH.

ALEXANDER BOSWELL ARMSTRONG, versus HENDRIKS ALEXANDER.

On WEDNESDAY, the 16th August, 1854, in front of the Deputy Sheriff's Office, in the Town of Port Elizabeth, of One Wagon Complete and 28 Oxen.

DIVISION OF ALBERT.

I THOMPSON BLACK & Co., versus EDWARD HARBIN,

II LEVY JOSEPH and LEVY versus the said EDWARD HARBIN and

III HENRY J. HALSE versus the said EDWARD HARBIN.

On Thursday the 17th August 1854, at Alliwal North, of 1250 Ewes and Wethers, 407 mixed Sheep, 190 Ewes and Lambs, 150 do. pure Stock, 62 Rams, 20 Oxen, 4 Cows and 4 Calves, 8 Horses, one Carriage, one Piano, one Sideboard, 12 Chairs, &c., &c., &c.

DAN. J. CLOETE, High Sheriff.

GUNNY BAGS.

NOW Landing ex "Cornubia," and for sale at the Stores of the Undersigned, Gunny Bags, Van Zandyk and Sandoway Segars, Dry Ginger, Turmeric, and Indigo.

H. E. RUTHERFOORD & BROTHER

SWEDISH PLOUGHS.

JUST received and for Sale at the Undersigned's, a small supply of the above self-sharpening Ploughs.

A. T. SPENGLER.

36, Loop-street, July 22, 1854

NOTICE.

ALL Persons who are indebted to the Undersigned, are hereby called upon to pay their respective debts to Mr. Notary BERRANGE, in Cape Town, to prevent proceedings for the recovery thereof being instituted; and all persons having claims against him to file the same with said Mr BERRANGE.

PIETER GIDEON RETIEF DE VILLIERS.

D'Urban, July 13, 1854.

NOTICE.

NOTICE is hereby given, that this first day of Aug. 1854, a flock of Sheep, 38 in number, arrived on my farm. Any person having lost such Sheep can obtain the same from the undersigned, on paying the expense of advertising.

P. SPANGENBERG.

Doornfontein, near Malmesbury,
Aug. 1, 1854.

To Carpenters, Masons & Builders

TENDERS with Plans will be received by the Undersigned, for such persons as may be willing to Contract for Building a House adjoining the property of the Undersigned situated in Kloof-street.

For farther particulars apply on the premises "Sassveld," or at No. 34, Burg street.

GEO C. WOLHUTER.

D'URBAN OMNIBUS.

NOTICE is hereby given, that from the 15th August the above Conveyance will start from the D'Urban Hotel every morning at ½ past six and leave Cape Town the same days at half-past two p.m.

J. C. SCHABORT.

25 slaughter and draught Oxen.

TO-MORROW, (FRIDAY,) the 4th instant, at 11 o'clock precisely, the undersigned will cause to be publicly sold to the highest bidder, at Montagu Bridge, Salt River, the above number of Oxen, well worthy the attention of Butchers.

H. E. RUTHERFOORD & BROTHER.

Mr. J. G. STEYTLER, Gs., Auctioneer.

Aug. 3, 1854.

FOURTH TROOP.

70 *excellent fat slaughter Oxen,*
50 *do. do. Cows,*
60 *young Oxen (trained and untrained.)*

ON TUESDAY, the 8th August, the undersigned will cause to be sold on the place of Mr. DE WAAL, Saxenburg, the above number of excellent fat Cattle in excellent condition.

J. G. DELPORT.

July 15, 1854.

D. A. DE VILLIERS, Auctioneer.

60 *extra fat large heavy slaughter Oxen,*
50 *do. do. Cows,*
60 *trained and untrained young Oxen.*

ON WEDNESDAY, the 23d August, the undersigned will cause to be publicly sold on the farm of Mr. A. DE WAAL, Joostenberg, the above number of extra fat slaughter and draught Oxen, in superior condition, particularly worth the attention of Butchers. They are brought up by Mr. S. VAN NIEKERK.

D. A. DE VILLIERS.

July 25 1854.

150 *large heavy slaughter Oxen and Cows,*
100 *trained and untrained young Oxen.*

ON FRIDAY, the 18th instant, the undersigned will cause to be sold at the place of Mr. J. MYBURGH, Bensaamheid, the above number of slaughter and draught Oxen and Cows, in excellent condition purchased by the undersigned beyond the Orange River.

August 1, 1854.

P. S. DU TOIT.

D. A. DE VILLIERS, Auctioneer.

2000 *Excellent fat Sheep.*

IN the month of August, the day to be fixed hereafter, the Undersigned will cause to be publicly sold, the above number of excellent fat Sheep, all purchased for Cash.

J. J. DE VILLIERS.

18th July 1854.

D. A. DE VILLIERS, Auctioneer.

160 *extra fat slaughter, draught and young Oxen and Cows.*

ON FRIDAY, the 4th August next, the Undersigned will cause to be sold at the place of Mr. DE WAAL, Joostenberg, the above number of extra fat slaughter and draught Oxen and Cows, which are sure to be present, and will not be previously disposed of.

H. G. F. ENSLIN.

Paarl, July 28, 1854.

Messrs. DE VILLIERS & HAUPT, Adms.

1,200 extra fat Sheep.

ALL PURCHASED FOR CASH.

THE Undersigned will cause to be publicly sold on TUESDAY, the 8th August next, at the place of Mr JAC. MYBURGH, Benzaamheid, the above number of fat Wethers which are sure to be present, and will not be privately disposed of.

P. J. BLIGNAUT.

Achter the Paarl, July 25, 1854.

Messrs DE VILLIERS & HAUPT, Vendue Adm.

1600 extra fat Cape Wethers,
500 do. Merino do.

THE Sale of the above Wethers, advertised for Friday, the 4th August next, at Joostenberg, has been postponed, on account of intervening circumstances, till WEDNESDAY, the 9th AUGUST, when they are sure to be present and will be publicly sold.

H. G. F. ENSLIN.

Paarl, July 28, 1854.

Messrs. DE VILLIERS & HAUPT, Adm.

900 extra fat Sheep,

Among which about 500 Merinos, the Cross of Thibet Rams.

THE undersigned will sell on FRIDAY, the 18th August next, on the farm of Mr. J. MYBURGH, Bensaamheid, the above number of Sheep, warranted fat and large.

J. H. VAN DER MERWE, Ws.

Paarl, July 26, 1854.

Mr. G. L. STEYTLER, Auctioneer.

80 *extra fat slaughter Oxen and Cows, and*
40 *do draught Oxen,*

WHICH were previously advertised for sale, but could not arrive in consequence of the unfavorable state of the weather, will now be positively sold on FRIDAY, the 4th AUGUST next, at the place of Mr. JAN DE WAAL, Saxenburg.

The Cattle are already in the neighbourhood, and are in good condition.

W. DE VOS.

Hottentots Holland, July 28, 1854.

Mr. C. P. LINDENBERG, Auctioneer.

DEPARTED this life on the 14th instant, deeply lamented, our only and dearly beloved child FREDERIK LODEWYK CHRISTIAAN, aged 13 months and 12 days, of which painful loss notice is hereby given to Relatives and Friends.

F. L. C. ENGELS, Jun.
H. M. W. ENGELS, born GRIMBEEK.

Nells Poort, District Beaufort, July 21, 1854.

Arabian Donkeys.

FOR SALE, three splendid imported large ARABIAN DONKEYS.—Apply to the Undersigned on his farm Klipheuvel, Koeberg.

CHARLES PROCTOR.

PAARL RACES.

THE Paarl Races will take place on the 12th and 14th SEPTEMBER, 1854. The Purses and further particulars will be notified hereafter.

D. GIRD, Hon. Sec.

An excellent Horse Mill.

THE Undersigned offers for sale, at a moderate price, a HORSE MILL for one Horse.

T. J. ROOS.

Modderget Aug 1, 1854.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY

July 31. *Mary Seaton*, bark, 422 tons, A Saunderson, from Bristol April 22, to Melbourne. Cargo sundries.—Passengers, 22 men, women and children. Put in for water

August 1. *Eblana*, schooner, 138 tons, B. Sinclair, from Possession Island to this port. Cargo guano Passengers, Mesdms. Swaru, and Sinclair. A & E. De Pass, Agents.

2. *Springbok*, American bark, 366 tons, S. Hard from Boston June 1, to this port. Cargo sundries. Passengers, Messrs. Libnfeldt, and Symonds G. Holmes, Agent.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

July 29. *Orbe*, bark, R. Fowler, to Hongkong.

30. *Adelaide*, ship, E. Percy, to London.

31. *Chamois*, bark, J. Maughan, to Mauritius.

ARRIVED IN SIMON'S BAY.

July 28. *Lesette*, Hambro' brig, 319 tons, A. Parmes, from Akyab May 14, to Cork. Cargo rice. Put in for supplies.

29. *Phebus* Dutch bark, 500 tons, C. Beck, from Batavia June 15, to Rotterdam Cargo sundries Put in leaky

29. *West Lothian*, schooner, 114 tons, W. McKenzie, from Algoa Bay July 15, to Table Bay. Cargo sundries.—Put in with loss of bulworks.

SAILED OUT OF SIMON'S BAY.

July 27. *Satellite*, brig, J Trorosdale, to Falmouth.

31. *Edith*, brig, T. Harry, to Calcutta.

Overzigt van Koloniale Opbrengst, de Stads Markt gepasseerd, van den 29 July tot den 1 Aug. 1854

Amandelen, lbs.	285	Melies, mudden,	3
Aardappelen, mudden,	199½	Okkernooten, lbs.	
Azyn, legger,	½	Patates, mudden	
Boonen, mudden,	1½	Rog, do	
Boter, lbs.	155	Rozynen lbs.	330
Brandewyn, leggers,	2½	Schapenvellen, stukken,	321
Bokkevellen, stukken,	18	Stroo, zakken	16
Drooge Ossenhuiden, do.	35	Tabak,	
Erwten, mudden,		Talk, lb.	
Garst, mudden,	140	Uijen, mudden,	6½
Hoorns, stukken	48	Vederen, Bedde, lb	
Honig, lbs.		Wyn, ordinaire, legger,	1½
Haver, mudden,	3 8	Wol, lbs.	
Hooi, vrachten,	7	Wyn, steen,	
Kaf, zakken,	118	Zeep, lbs.	
Koorn, mudden,	503½	Zout, mudden,	5
Linzen, do.		Zuurlemoenzap, ½ aam,	
Was,		Vederen, Struis, lbs.	
Meel, Grof,		Aloe,	

Statement of Colonial Produce passed the Town Market from the 29 July to the 1 Aug. 1854.

Almonds, lbs.	285	Potatoes, do.	150½
Barley, Muids,	140	Sweet, muids	
Beans, do.	1½	Raisins, lbs.	330
Brandy, Leaguers,	2½	Rye, Muids,	
Butter, lbs.	155	Salt, do.	5
Chaff, Sacks,	118	Skins, Goat, Pieces,	18
Feathers, Bed, lb.		,, Sheep, do.	321
Hay, Loads,	7	Soap, lbs	
Hides Ox, Pieces,	35	Straw, sacks,	16
Horns, do	43	Tobacco,	
Honey, lbs.		Tallow, lb.	
Lemon Juice, ½-aam,		Vinegar, Leaguers,	½
Lentils, muids		Wine, com.	1½
Maize, Muids,	3	Wheat, Muids,	403½
Oats, do.	308	Walnuts, lbs.	
Onions, Muids,	63½	Wool, lbs.	
Peas, Muids,		Wine Stone.	
Wax,		Feathers, Ostrich, lbs	
Flour, Coarse,		Aloes,	

MARKT PRYZEN

Van den 31 July tot den 2 Augustus 1854

		Rds. Sch. St.		Rds. Sch. St.
Aloe per lb.	Aloes per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Amandelen per lb.	Almonds per lb.	0 1 3	—	0 1 1
Appelen, per lb.	Apples per lb.	0 1 0	—	0 1 3
Abrikozen, per ditto	Apricots ditto	0 1 1	—	0 1 0
Aardappelen, per muid	Potatoes p muid	4 4 0	—	10 0 3
Azyn, per legger	Vinegar per leag.	82 0 0	—	82 0 0
Bonen per mud	Beans per muid	17 0 0	—	17 4 0
Boter per pond	Butter per lb.	1 3 0	—	1 4 1
Brandewyn per legger	Brandy per leag.	2 8 0 0	—	213 0 0
Bokkevellen per stuk	Buck Skins each	1 3 5	—	1 5 4
Drooge Ossenhuiden	Dry Ox Hides do	4 0 0	—	14 0 0
Eenden en Makouwen	Ducks & Muse	1 4 5	—	1 5 2
Erwten per mud	Peas per muid	0 0 0	—	0 0 0
Garst dito	Barley per muid	5 4 0	—	7 7 0
Ganzen per stuk	Geese each	1 7 4	—	2 2 0
Haver per mud	Oats per muid	4 4 3	—	5 0 3
Havergerven per 100 ponden	Oatsheaves per 100 lb.	3 7 3	—	4 7 3
Hoenders per stuk	Hens each	0 6 1	—	1 1 4
Houtskolen per zak	Charcoal p sack	0 0 0	—	0 0 0
Honig per pond	Honey per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Kazen, Kaapsch pr lb.	Cheese, Cape lb.	0 0 0	—	0 6 0
Kalkoenen per stuk	Turkeys each	2 5 0	—	2 5 0
Kaf per 16 zakken	Chaff 16 sacks	4 0 0	—	52 4 0
Koorn per 1 mud	Wheat pr. 1 m.	15 0 0	—	19 5 3
Linzen per mud	Lentil per muid	0 0 0	—	0 0 0
Melies dito	Maize do.	6 5 0	—	8 2 0
Meel, fyn, pr. 100 lb.	Flour, fine 100 lb	0 0 0	—	0 0 0
Okkernooten pr. lb.	Walnuts per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Olipbantstanden p. lb.	Elephs.' Teeth lb	0 0 0	—	0 0 0
Peren per pond	Pears per pound	0 0 0	—	0 0 0
Persiken dito	Peaches do.	0 0 3	—	0 1 2
Rog per mud	Rye per muid	0 0 0	—	0 0 0
Rozynen per lb.	Raisins per lb	0 0 5	—	0 1 0
Tabak dito	Tobacco do	0 0 0	—	0 0 0
Schapenvellen pr. stuk	Sheep Skins ea	0 4 0	—	0 5 0
Merinovellen pr. stuk	Merino Skins ea	0 7 2	—	0 7 2
Stroo per 16 zakken	Straw p. 16 sacks	0 0 0	—	0 0 0
Tyger, Leenw & Struis	Lion, Tiger & Ostrich Skins ea.	14 0 0	—	0 0 0
Uijen per mud	Onions per muid	6 3 0	—	0 0 0
Varkens, gemeste	Pigs, fattened ea.	0 0 0	—	0 0 0
——ongemeste	—— unfattened	9 2 0	—	9 2 0
——speen	—— sucking	1 7 3	—	3 4 3
Vederen, Struis p. lb.	Feathers, Ost. lb	0 0 0	—	0 0 0
——bedde p. lb.	—— Bed per lb	0 0 0	—	0 0 0
Vet of Talk per pond.	Suet or Tallow lb	0 0 0	—	0 0 0
Vygen dito	Figs per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Wyn, ordinaire p. legger	Wines, ordinary per leaguer.	66 0 0	—	66 0 0
Wol, schapen, p. pond	Wol, com. p. lb	0 0 0	—	0 0 0
Wol, fyne, dito	Wol, fine, do.	0 0 0	—	6 0 0
Zoetelimoenen p. 100	Oranges, per 100	1 1 5	—	1 3 5
Zout per mud	Salt per muid	0 0 0	—	0 0 0
Zuurlemoenzap per ½-aam	Lemon Juice per ½-aam	0 0 0	—	0 0 0
Zoolleder per ½ huid.	Sole Leather ½ h	0 0 0	—	0 0 0
Zeep per pond	Soap per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Wyn Steen pr 100 lbs.	Wine Stone 100	0 0 0	—	0 0 0

J. J. H. SMUTS, Editor, No. 18, Bree-street.
J. W. LOTZ, Printer and Publisher, 92, Wale-street.
} PROPRIETORS.

Agent in London:—F ALGAR Esquire, Clement Lane Lombard-street,

THE ZUID-AFRIKAAN.

Cape Town, August 3, 1854.

When we spoke in commendation of Mr. Molteno's speech on the Master and Servant's Ordinance in the Legislative Assembly, we did not mean to subscribe to every statement that it contains; much less did we affirm, or even assume, that the speaker could claim the merit of having found the remedy for one of the most crying evils that afflict this colony. But it is no small degree of merit to have proved the existence of that evil, and to have pointed out, that the ordinance, which was intended as a remedy, is utterly inadequate, because it does not reach the root of the disease. The discussion called forth by the statements of Mr. Molteno provoked the motion of Mr. Adv. J. H. Brand, *that a select committee be appointed to consider and report on the expediency of amending or altering the Master and Servant's Ordinance.* If Mr. Molteno's speech had done nothing else than elicit that motion, it would have deserved the epithet of valuable; but it has done a great deal more; it has supplied the committee with a mass of evidence, a phalanx of witnesses, that expose to view the magnitude of the evil, and partly at least trace it to its origin. To be candid, we do not believe Mr. Molteno is justified in finding fault with Government for not suggesting a remedy. We rather think it more satisfactory that Government should have reserved this, and every other important question, for the collective wisdom of those, who are most interested in it. Though the ostensible subject of inquiry proposed to the committee, is the expediency of altering or amending a certain ordinance, the object of such alterations and emendations must be, to redress the grievances of which the farmers complain. The difficulties that the committee will have to deal with are of no ordinary magnitude; they cannot be met by half measures, but will call for sweeping changes, that ought not to be rashly ventured upon, lest the cure become more dangerous than the disease. The history of this question has been ably submitted to the Assembly, but as the particulars are necessarily rather lengthy for most readers, we shall give the substance in a condensed form.

In 1849 an inquiry was instituted in the working of the law of Master and Servant, the results of which were printed in the form of a blue book. It appears that the Legislative Council, guided by a Minute laid before them by the Governor in September 1848, resolved among other things to submit to Resident Magistrates, Justices of the Peace, Ministers of the Gospel and others likely to afford valuable information, certain queries relating to the law of Master and Servant, and that a summary of the answers received to those questions was drawn up by the Clerk of the Legislative Council. The results of that inquiry were that out of 26 Resident Magistrates, 21 agree that the law requires to be altered, especially as regards the scale of punishments. Almost all agree that the forfeiture of a month's wages is an inadequate punishment for ordinary offences. It is alleged that to dissolve a contract is a punishment inflicted not on the servant but on the master; that 14 days imprisonment, or even hard labor, is scarcely a punishment to such offenders as form the bulk of the labouring class. *Out of 37 Justices of the Peace 33 coincide in opinions with he Resident Magistrates.* One of them deposes: "Such is the scarcity of labor, that no crime committed by a servant debars him from future employment. The Courts of the Magistracy are so few, the powers of the Magistrate so limited, and the population in many places so scattered, that much crime goes unpunished." With regard to Missionary institutions it is asserted, that the Hottentot generally behaves well only while he is under the eye of the Missionary. The opinion of Rev. Mr. Elliot is quoted in these terms: "The population of the Missionary Institutions has become injuriously dense, and in them multitudes of young persons are growing up in habits, which render them as incapable of useful and profitable employment, as they are indisposed to it; thus a vast amount of labour is withdrawn from the towns, villages and agricultural districts, *without any corresponding advantages being realized by the laborers themselves.*" The children of the Hottentots can afford to go to school, those of the farmers cannot, because their assistance is wanted at home. Mr. Bailie's and Captain Buchanan's evidence abounds with statements even stronger than any we have quoted. Out of 40 residents in the country, 29 agree that alterations are highly necessary. Of the Ministers of religion only 17 have answered, and of these 7 are in favor of a change of the law. *Nearly the whole of the Missionaries declined answering the questions proposed.* Public meetings have been held in many parts of the colony at which opinions have been expressed and statements made, mainly in accordance with the answers above quoted, and representing a change of the law as a matter of urgent necessity.

We take the earliest opportunity of calling the attention of the public to Mr. Watermeyer's motion: *that in the opinion of this House the officers of the Government, who have a right to sit in this House, are entitled to move and second questions and amendments thereon, in like manner as the elected Members, and are entitled to sit and act on Committees.* We consider this a dangerous, and to a certain extent an *unconstitutional* motion, that is one directly opposed to the spirit of the constitution. Why does the constitution provide that Government officers shall not vote in either house? Because it wishes to secure to the representatives of the people *real freedom of debate*, untrammelled by the active interference of men whose position, official rank, and general standing place them above Members popularly elected in almost every respect, except that cordial devotedness to the interests of the Colony *which none but Colonists can feel.* Grant to those gentlemen all that Mr. W's motion demands for them, and you give them much more power than they can exercise by the mere act of voting. "*Parliament*," says Mr. Fairbairn, "*can review every act done by every man in authority.*" We should like to see that privilege exercised, when half a dozen men in authority are virtually members of Parliament. "Let the Members beware how they surrender the privileges granted them by the Constitution."

The Reader will find below a letter signed "*An impartial man,*" containing the newest intelligence from the South African Republic, hitherto called the Trans Vaal. It appears that there is no want of adventurers, who eagerly flock to infant communities from a notion that they may take advantage of the unsettled state of things to compass their selfish ends. Knowing that the bulk of the people have been a long time deprived of the advantages of education, they expect them to be an easy prey to their superior shrewdness. Well informed and honest individuals, whom they cannot hope to make their accomplices, are always sadly in the way of such Jews. These therefore they must ruin in reputation, if they can. An attempt of that kind has been made on the Dutch Minister of the South African Republic, a man whose liberal mind and acknowledged abilities for the pulpit ought to have protected him from such scurrility.

The libeller has been dealt with energetically, but according to his merits. Slanderers are the pest of society, under any circumstances, but most of all in a new community, where people are diffident of their own judgment in comparison with the shrewdness of unscrupulous intruders.

We would advise the authorities in those distant parts, if they should read these lines, *to put down street-preaching by every self-constituted teacher of religion for some time to come.* That which is comparatively harmless in a well regulated society, where most men know what to think of such zealots, is dangerous in a young community. If they would be safe against the artifices of designing men, they must not give every new-comer credit for honesty, because he happens to be a Dutchman. Holland produces its fair proportion of cheats and rogues like other countries. They are a *genus* that thrives everywhere.

The Hambro' brig *Lisette*, which arrived in Simon's Bay, having reported that she had fallen in, off Cape Receife, with a large frigate, which would not show her colors, and that four days afterwards she had again seen the same vessel, standing to the Westward, active preparations are said to have been made by the ships of war in Simon's Bay to ascertain who the stranger is.

Original Correspondence.

Mooirivier, June 19, 1854.

Sir,—It is not unknown that, like myself, you are longing for news; I shall therefore relate to you what has occurred between the 1st and 8th of June last, at Rustenburg during the session of the Trans Vaal Volksraad New members were sworn in, and after everything was arranged, a case was brought forward of

Rev. D. van der Hoff v Smellekamp.

The case was that Smellekamp had accused the Rev. D. van der Hoff of not being an ordained clergyman; that he had only come hither to preach upon loose letters of Professor Lauts, and that his reverence was an atheist.

The Rev. van der Hoff could not endure such aspersions, and appeared in person to defend his case against the said Smellekamp. The result was, that this notorious ambassador from Holland, who entered the harbour of Natal about 12 years ago, was mulcted in a fine of 500 Rds, besides being placed under censure, to keep the peace for 12 months, and neither to interfere in political or ecclesiastical matters, on pain of being expelled the territory of the Trans Vaal Republic, and on returning to be outlawed. A very firm sentence to be sure.

Now something about two studied half Poets, half lawyers, but nought of neither, named Spruit and Buhrman, both, I believe, strangers to the Universities of Holland. Something wonderful occurred on Sunday, the 10th of June. The learned Dr Spruit held divine service. A number of blind followers went to hear him, but whether from curiosity or otherwise I cannot say; but however this may be, the Rev van der Hoff very properly held no service. This however, I can tell you, that if the Trans Vaal Republic gives heed to a Smellekamp, Buhrman, Spruit, Van der Linden, and such like individuals, it will be lost.

Apropos.—About two months ago a letter reached this place addressed to H. T. Buhrman, Esq, by the hon'ble W. Porter, Attorney General. It was opened here and found to be directed to H. T. Buhrman, Secretary to the Volksraad! Fy! What falsehood! Who has appointed him Secretary to the Volksraad, and dare he write to such a man as Mr. Porter, for advice? Does it not appear from this that he, Buhrman, arrogates to himself what does not belong to him?

But we are no longer blind like moles here, for the press is liberty.

By allowing a place for this, you will oblige.

AN IMPARTIAL MAN.

STREET-MAKING.

Sir,—Allow me to suggest what is considered in Bristol the most improved plan, and the most lasting—less mud and scarcely any dust, yet a good and level road, not greasy. They first dig up the old road, then put a layer of cement mixed with gravel, that dries hard in a day. They then lay down stones 4 inches by 6. A man then goes over it sifting gravel; after him another, with his besom, brushes it between the cracks. When that is done, a layer of boiling pitch is run between, and that cements the whole as a solid piece, and, when it is cold, it is considered in a fit state for the heaviest vehicles to pass over.

A Z.

LEGISLATIVE COUNCIL.

Monday, July 31.—The Council met at 1 o'Clock.

Sir A. Stockenstroom presented a petition from Mr. A. W. Beck, praying for inquiry into his case, and that he might be re-appointed to the public service.

Mr Wicht presented a petition from the inhabitants of Durban, praying for the establishment of a magistracy there, and Mr. Breda presented another from the inhabitants of Breda Dorp, &c praying that they might be formed into a separate division, with a Civil Commissioner and Magistrate. Both were referred to the committee already appointed.

Mr Ebden presented a petition from Mr. Geo. Payne, praying to be appointed Usher of the Black Rod.

Mr. Wicht presented a petition from the Inhabitants of Tulbagh, praying for the appointment of a Civil Commissioner. This petition was objected to by Mr. Godlonton, owing to a remark therein contained, which he deemed disrespectful, referring to a combination to oppose the payment of the road rate; but several members expressing their conviction that the petitioners had no intention to give offence, but were merely stating a fact with which, probably, they were not associated, it was received and referred to the above Committee.

Mr. Godlonton's bill for the erection of Queen's Town into an electoral division of the Eastern Province, was read a first time, and ordered to be read a second time on the 21st of August.

Upon the motion of Mr. Vigne, a committee was appointed consisting of Messrs Wicht, Blaine, Reitz, Godlonton, Barry, Wood, and the mover, to consider and report upon the general working of the Ordinance No. 8, for improving the public roads of the colony.

The report of the Committee to report on the officers necessary for the business of the House, was brought up, and its consideration fixed for Monday, the 7th instant.

Two messages were received from the Lt. Governor, the one transmitting the draft of a bill for trial by jury in civil cases, the other a despatch from the Secretary of State, recommending a pecuniary grant to the widow of the late Mr Montagu, in consideration of his eminent services. The bill was read a first time and ordered to be printed.

All the standing rules, already printed, were gone through.

Several notices of motion were given by different members, all of which will be noticed in due season.

Council adjourned till two o'clock on Thursday (this day.)

HOUSE OF ASSEMBLY,

TUESDAY, JULY 18.

LAW OF MASTER AND SERVANT.

Mr. Molteno said,—Mr. Speaker, in rising to address this hon. House on the important subject to which my resolutions refer, I am fully sensible of the difficulties and opposition they are likely to incur from various quarters, and before proceeding to read them, I propose, with the permission of the House, to withdraw the first resolution, and confine myself to the second and third, which I will press on the adoption of the House. I trust the withdrawal of that resolution may mitigate in some degree the opposition which my motion in its present shape might possibly receive.

I must say, Mr. Speaker, that I was considerably disappointed the other day at hearing the answer of the hon. Colonial Secretary to the question I put in reference to this subject. I think if there is any one subject which the government ought to have been prepared with, it is this. If there is any one subject upon which the country generally is looking to the Parliament to legislate upon, it is this; at least I can speak for my constituents, and I think the other country members will answer to the same effect for theirs (Hear, hear) I think that the dissatisfaction which universally exists has only been kept down by a feeling as to the impossibility of anything being done before the meeting of Parliament, and if we go back to our constituents and show that we have done nothing, we shall cause great disappointment, and be wanting in our duty. I therefore feel myself bound to take the very earliest opportunity of bringing the whole subject under the serious consideration of this House. I could have wished that some other member more capable than myself had undertaken this task, and I did wait for some time in the hope that such might be the case, but as no one else has come forward I consider that I would not be justified in allowing any further delay. I have no doubt, as I said, that I shall meet with great opposition, and for this I am fully prepared. In this country, the moment a person opens his mouth about missionary institutions or labouring classes, they are down upon you in a moment. Only the other day, I called for some returns relative to missionary institutions, and I was set down directly as a desperate enemy; though I do not know that I had any very desperate intentions in the matter. I think it is one of the main objects of Parliament to express the feelings of the country, and I think it will be highly useful for this House to be correctly informed of the views and opinions of the public throughout this vast colony upon the important subject which I have felt it my duty to bring forward. If the complaints of the country inhabitants are unheard, they may bear for a time the grievances under which they labour, —they will bear them to the last moment,—and then what do they do; they set themselves in opposition to the law,—which is of course unjustifiable. Therefore the country members are bound to represent faithfully to this House the sentiments and feelings of their constituents. I think we had every reason to suppose that the Government were prepared to act in this matter. In 1849 a very full inquiry was made into the working of the present law of master and servant, and the result is contained in the Blue Book which I hold in my hand. I feel it my duty to refer to a number of particulars which were then clearly established, and if I occupy the time of the House to some extent in doing so, I hope it will bear with me, for I cannot master the subject without it. I say that here there is sufficient evidence to warrant the country in expecting that a change in that law would take place. I do not intend to enter into the question of what change is necessary (hear, hear). One of the witnesses who were then examined says one thing upon this point, and another says another; but in one respect, I find them entirely unanimous,—that is, in the matter of punishments, that they are utterly inapplicable to the circumstances of the people and the country, and that no redress can be got by masters under this Ordinance. It amounts to a perfect licence to servants to do what they please. Sir, I may say I consider myself a practical farmer; I have lived and resided on my own farm for many years and employed a number of servants, 10 20, and even as many as 50. I do not consider myself an *ultra* man on this subject. I never was brought before the Magistrate upon any complaint by a servant, and I never brought a servant before the Magistrate, except in one serious case of assault. But, Sir, I can assure you that many masters are so utterly disgusted by the manner in which their servants go on, without the possibility of restraining or punishing them, that they are entirely dispirited and ready to throw up their farming concerns altogether. The consequence is, that the great part of the country inhabitants are without servants altogether; and not only that, but the persons who should be servants are prowling about their places and robbing and annoying them in every possible way, so that if they were out of the country they would perhaps be better off. I will now refer to the evidence taken by Government on the subject, and which will fully justify every word that I have said. [Read minute laid before the Legislative Council by the Governor in 1848.

Now this inquiry was set afloat in 1848, and it appears to have been carried on until about the middle of 1849, when it was brought to a close in this Blue Book, from which I shall make a few quotations. I find that out of 26 Resident Magistrates, 21 agree that alterations are required in this ordinance, especially with regard to the scale of punishments; 12 of these speak so strongly that I think it necessary to refer to their evidence. 4 only out of the 26 are satisfied with the law as it stands. I may observe that the Magistrates generally, being Government officers, would not be likely to give evidence against the labouring classes, but would rather be inclined to take the other side as it is clear that the ideas entertained by the Government of that day were such that the whole object of the ordinance was to protect the servant against some supposed tendency of oppression on the part of the master. It was an ordinance for "providing for the interests of the labouring classes" and they had that single object in view and overlooked the interests of the masters too much. It was passed shortly after the emancipation of the late slaves, and perhaps they thought they ought to deal more harshly with the masters in consequence of that act. At all events there was every inducement for the Resident Magistrates to carry out the law in this spirit. I intend, as I state, to confine myself to one particular point, in which they all agree.

I would call particular attention to the evidence of Capt. Hill and Major Wolfe, the excellent Magistrates of Cape Town and Wynberg, as they will no doubt be looked upon as good authorities by members resident in and near Cape Town, and I might remark that the Magistrates throughout the colony generally exhibited as much energy and fitness for their office, it would have a powerful and beneficial effect. I shall not quote any further from the Resident Magistrates; they all agree that the punishments inflicted by the order in Council are insufficient. Next I take the Justices of the Peace, 33 of whom out of 37 agree with the Resident Magistrates, especially in reference to the inadequacy of the scale of punishments. I shall refer to only a few of them to show that their evidence is all in the same strain as that of the Resident Magistrates I may say in justice that in making these quotations I have purposely selected the evidence of Englishmen, because it is erroneously held by some that the Dutch farmer is the most oppressive towards his servants, and I wish to show the strong feeling of the English farmers on the subject. I am certainly surprised that the Dutch bear it so well as they do. I certainly find Englishmen much more apt to become desperate under it. Mr. Bayley, of Caledon, I should suppose a gentleman of intelligence, and whose opinion would carry some weight with it I believe he was a member of the late Council, though I don't know him, and never saw him in my life.

Besides these semi official gentlemen, 40 residents in the country answered the queries, 29 of whom were agreed as to the necessity of alterations, especially as respects punishments, 12 Field-cornets answered all entirely to the same effect. The residents of Cape Town appear to have taken little interest in the inquiry, as only 10 of them answered. I have no doubt that they do not feel the evil so much as the country inhabitants do, being close to Magistrates and Police I now take the ministers of religion; 17 answered, and of them 7 are in favour of a change in the law. Nearly the whole of the missionary ministers in the colony declined answering the questions, for what reason I do not understand; 9 declined, making excuses on various grounds. One only, Mr. Atkinson, of Pacaltsdorp, is content with the law as it stands. Now, sir, I come to resolutions of public meetings. I find there was a meeting held at Wynberg in 1848, when it appeared that the greatest dissatisfaction prevailed on the subject. Then came resolutions from Clanwilliam, Colesberg, and New Hantam, and petitions from Clanwilliam, Onder Roggeveld, and one from Malmesbury, Paarl, Stellenbosch, and the Cape Division, signed upwards of 500 persons. I think these petitions are so important, and as the parties probably consider that their representations are still under the consideration of Government, I shall read them that the House may know that these petitions are before the Government and have never been satisfied in any way. [The hon. gentleman here read the petitions referred to at length and continued] —I think, sir, there never was a more complete case made out for legislation. On one point all these gentlemen are agreed that the law is totally inadequate. It is impossible to bring the whole of the evidence before the House in a concise way, but I think enough has been quoted to prove my case. As I said, I never intended to go into what exactly is necessary. What I say is, that it requires investigation, and that the country expects this House to take up the subject. It has been long ago brought before the Government, and although we have not the same Governor and Colonial Secretary as in 1849, there are many high officers still here who took part in that inquiry and one would think they must have some ideas on the subject. The country had a right to expect that the Government would have been prepared to do something, or what did they institute that inquiry for? It is true, affairs were thrown into confusion by the war; then they got into such a mess with the convicts, and then it was said that we must wait for the Parliament. I repeat I did expect to find that this matter would now be brought forward by the Government, and I say it is not treating the country right to disappoint it in this manner. It cannot be supposed that a number of gentlemen called suddenly together, many of whom never saw this evidence, should be better able to prepare a measure than the Government who have had it so long before them. Can it be denied that this is a subject of importance? It is at the very root of the prosperity of the country. I have no doubt that the present high price of meat and agricultural produce is entirely owing to the fact that the farmers cannot get labourers whom they can depend upon. They are completely in the power of their servants, who are daily becoming more and more idle and insubordinate. It is astonishing to one going from this colony to England to see the deference and respect which the servant class show towards their employers, and I could not help pointing out this fact to Sir A. Stockenstrom and some others with whom I went home a few years ago, and the difference is really very striking. I may say I am what is called a good master I superintend my own affairs, and look to everything myself, and yet the inconvenience and loss I suffer from this cause is almost incredible. I come from a wool producing district, and I can state that the farmers cannot get their sheep washed; not that there are not people in the colony, but they are too idle to work, and they are growing worse and worse. If you get a good servant now in whom you can trust, he must have been an old slave; but the others will do nothing. I think it will have a good effect if this House would take into consideration the subject of the native foreigners who are constantly coming into the colony. I think if there was a law to prevent these men from coming over the boundary, unless under stringent regulations, it would be a great relief to the farmers who are so troubled and harrassed by them under the present loose system. I have proposed to my friends to send a man beyond the Frontier to engage a number of Mantatees or some other tribe, each agreeing to take so many, but in the present state of the law no engagement of the kind can be made. I consider we should be in a position to say "you have come into our colony, you must do so and so, you must take service;—if they will not come on our terms, then we should be better off without them, and we could easily keep them out in the part of the country I come from,—as to what could be done with the Kafirs I do not profess to know. At Natal it appears from the papers that serious complaints made by "Panda against Zulu refugees into this colony, have induced the government to institute certain checks to their free and easy ingress among us. Those who in future leave the countries beyond for a residence in our colony, must report themselves to the resident magistrate, and submit to be apprenticed for a term of years to some master, of whom they can learn industrial civilization. This measure will, in the first place, prevent many from availing themselves of our open frontier, and, secondly, it will turn their labour to their own account, and to the account of the colony generally." I think that is evidently a very wise measure on the part of the Natal Government; they are clearly going ahead of us in that respect. There is only one other point I would allude to, that is the bearing this question has on the defence of the colony. I can only tell Frontier members who think they have reason to apprehend another Kafir war, that if they expect farmers of inner districts to leave their homes and families at the mercy of the idle and insolent servants, over whom there is now so little control, they will be disappointed. I would point out to this House that by maintaining those ultra philanthropic views that have so much prevailed they will only be further breaking down that feeling of respect which the coloured people have for the white man. The practice of the parties I refer to has been to cry down the white man as an oppressor and to give the natives a feeling that they are equal to white people; and that has been too much the policy of the Government. It is now, however, evident that the British Government have thrown us on our own resources, and that we will have hereafter, at least in a great measure, to defend ourselves. We see they have abandoned the Sovereignty, and after having for years and years raised the feeling I have been speaking of, and placed the colony in this difficult position, they suddenly turn round and tell us we must mainly look to our own defence. I have lived many years in a frontier district; I have served in the border war, and I have been much in communication with the farmers in all the North Eastern parts of the country, and I know that I am speaking their feelings and sentiments. I would impress this fact upon the attention of the Government, as well as on the attention of the Eastern members, for I believe the subject is of great importance to them. In the hope that this session will not be allowed to pass without something being done to remove the evils I have mentioned, I now beg to move these resolutions.

Mr. Ducklitt.—From what has fallen from my hon friend from Beaufort, and the voluminous extracts he has read, I am of opinion that some change should take place. I have also experienced the inadequacy of the punishments inflicted under the present ordinance, and when it is considered that for the negligence of a herd allowing cattle to come into your crops when they are yellow ripe, he is only subject to one month's imprisonment, while you lose perhaps to the value of £15 or £20,—or that a shepherd who, through negligence, allows the jackalls to come in a flock of merino sheep by which 14 or 15 are destroyed, is also only liable to be imprisoned for a month,—I think it will be seen that the farmer has no sufficient redress; and even to obtain this he must ride a long distance to make his complaint to the Magistrate. Therefore I would wish, and it is ardently wished by the whole of my constituents, that some better protection should be provided. I therefore second the motion.

Mr. Pote.—It occurs to me, that the hon. mover has so flooded the House with the voluminous evidence he has read, that we are swamped with the difficulty of the subject, and will not easily rise to regain our former buoyancy. The hon. member has called upon the House to affirm a certain principle, but I think he has overstepped the point at which he was aiming. If he had confined himself to that part of the first resolution which states that the subject is one of vital importance to the best interests of this colony, and that for want of proper legislation upon it, its agricultural and pastoral interests will, in all probability, assume a serious aspect, I think there would not have been great difficulty in getting the House to go with him; but when he goes back from his first proposition and enters into a desultory argument upon a subject than which none can be more complicated and unsatisfactory, and calls upon the government to treat with a question which he is himself unable to deal with, he can hardly expect to carry this House with him; for he has left the House completely in the dark as to a remedy for the evils complained of. Perhaps there is no question that can come before us encompassed with more difficulty. He has not overdrawn the evil to which he called our attention, nor coloured it in any degree, beyond that which facts will bear him out in. I have felt that evil myself, and there is scarcely a man in the Eastern Province who does not declare that something should be done to cure an evil growing greater every day. But when you ask that man what is to be done,—he shrugs up his shoulders and answers,—God knows! The difficulty and plague of having to submit to the annoyances of servants is beyond description. In my own family frequently my wife and children are obliged to perform the most menial offices of the house, for trustworthy servants are not to be had. The fact is, these people have so few wants, and live in such a way, that if a man earns 2s. or 2s. 6d a day, he is enabled to live 4 or 5 days with the earnings of one day's work, and hence he will not labour unless compelled; they are altogether too independent. Now, with regard to the coloured classes, in our Province there is abundance of Hottentot, Fingo, and Kaffir labour, and yet, you may say, there is no labour at all. I have frequently gone and brought in a number of Fingo labourers, and shown them how to do the work I required, such as planting trees, digging in a garden, or work of that kind, but when they saw what was to be done, and that the work has appeared more than usually heavy, they have thrown down their spades and walked off, little caring about engagements, contracts, or any thing else. It is right, however, to say that Mr. Graham, our magistrate, is always both willing and desirous to compel the coloured classes to respect their agreements, but when then the vexation and annoyance is considered, and that you have to lose one or two days about getting them punished, you would rather allow them to go and do as they please, and quietly put up with the affront. Every one feels the evil of this state of things, but no one can apply a remedy. And I did think, when the hon. gentleman complained of the Government omitting to bring forward measures, that certainly he would have been prepared to submit to this hon. House a plan of his own. Now, sir, I conceive the difficulty can only be met in one way,—that is, by immigration. There is no way in which this matter can be settled but by showing the coloured people that you can do without them, that you can command other and better labour and be wholly independent of them. Now when is that to be? When shall we be in such a fortunate position? I believe that if you were to attempt to turn the tide of emigration toward this colony now, you would not succeed, for the circumstances of the working classes in the parent country are so improved, the rates of wages so much advanced, and the demands of the government for recruiting the army and navy for the service of the country so large, that it would not be possible to induce either mechanical or agricultural labourers to come to this country. It would appear, therefore, that the evil must be borne, I fear, for some years to come. On this question, I may be said to hold peculiar views of my own, and I have been blamed on some occasions for expressing them; but I am content to bear the odium and enjoy my honest opinion. I hold that the laws of God and the usages of society require that every man should work. I work,—we all work. Every man in this House is obliged to work if he desires to be respected, and why should not the coloured man be compelled to work too? Surely he can be gently coerced without suffering oppression. Now, as long as the coloured man can roam the country at leisure, work one day and live four or five days in idleness, or beguile his time by plundering the poor farmers, I consider that we shall be obliged to put up with this nuisance. But it is not for the Government to initiate measures on a subject so extensive and perplexing in its character; they wish rather to gather the opinions of the people on this head, and if the mover has found it a question difficult to grapple with, I do not see how the Government could provide a remedy suited to the emergency. Why did not the hon. gentleman bring up a scheme of his own? It might not have been perfect, for no human institution is perfect, but by taking a hint from one, and a suggestion from another, something might have been attempted, but the hon. gentleman coming here with these details, without suggesting a remedy, is only increasing the difficulty; for my part I really do not know what to advise, or what to do, the subject perplexes and bewilders every one; all see the evil but none can find a cure

Colonial Secretary.—I am not sorry that the hon. gentleman caught the Speaker's eye before I did, and that he has anticipated me in declaring the impression which the hon. mover's speech has made on the House, but I at once anticipate further discussion. I rise for the purpose of expressing my thanks to the hon. member for having so satisfactorily answered his own motion, and so much lightened my task, in inducing this House to reject his proposition (hear hear), He thought, doubtless, in urging the difficulties felt throughout the colony, and in quoting so largely the opinions collected in the Blue Books to which he has called attention, that he was strengthening his position;—he was strengthening my opposition to it. I do not rise to deny the existence of the evil which he has described; I do not rise to deny the necessity of endeavouring to mitigate that evil; but I rise to point out to the hon. gentleman that he has himself shown sufficient reason why the Government should not at this moment introduce a measure upon this subject, and why the House should not adopt his proposition that it ought to have done so. I rise to point out that the Government would have been rash and premature if it had come down in this first session of Parliament, before the gentlemen sent here by their fellow colonists to represent the wants and wishes of the community had had an opportunity of expressing their opinion upon this important question. I object, not to a full discussion or examination of the subject, but to the wording of the hon. gentleman's resolution, in which he says that the Government should not have delayed in bringing forward a measure to deal with it. I contend, on the evidence he has read, that no measure which the Government could bring forward was likely to meet with general approval; for whereas all these witnesses are agreed as to the existence of the evil, they all alike disagree as to a remedy; they all point out the inefficacy of existing means of remedy, but most of those who suggest anything, suggest something that is not available. The Magistrate of Cradock states the evil exists, and the means of correcting this evil is not afforded by the existing law. It is not said that the existing law does not meet the causes of the evil, it is not said that the law does not reach idlers, deserters, and so forth, but that the punishment is not sufficient. Now, then, the question is, what punishment are we to agree upon? Is it an increase of punishment, or is it a different kind of punishment? Each witness suggests a different view of the subject; but each suggests either what this House is not in a position, or would never be prepared, to adopt. Some propose measures of severity which the legislature would never entertain; and others propose remedies which in the existing circumstances of the colony, and want of a proper number of gaols, Resident Magistrates, &c, are not available. The Resident Magistrate for Cradock states that the best punishment would be the forfeiture of wages, but that is not available, for it is said that these persons are commonly in advance. Then if we take dissolution of contract, that is not a punishment at all; the servant aims at it. Imprisonment, as it exists at present, is a prolonged holiday. He says,—solitary confinement would be an effectual remedy; but that is not available; in goals where you can scarcely even confine your criminals, you have not the means of keeping refractory servants in solitary confinement. Another gentleman points out what I was rather surprised to hear the hon. member quote:—"the lash, the stocks, spare diet, &c." Are these the remedies to which our legislation should tend? This very person goes on to say,—"It were far better that some instruction were communicated." The fact is, as pointed out by the hon. mover, that we are in a peculiar state of society; and that the same evil prevails in every country where the same state of society exists. The remedy which the hon. member for Graham's Town speaks of, I fear is also not available to the extent which he anticipates. It may supply labor, but it will not secure good labor. We have introduced into Mauritius 100,000 emigrants, one half of the whole population of the island; but the evils of which you complain exist there, after doubling the population, simply because there is a greater demand for labour than for employment,—a greater temptation to idleness than to labor; and wherever that exists, it is useless to attempt to force labor. I was sorry to perceive, from some remarks of the hon member, that there was a tendency in his views to compulsory labor, or something of that kind; but any attempt to introduce this would be useless, and I am quite sure that even if it were possible, this legislature, and public opinion, would not sanction it. The point, however, to which I would direct attention is, that I consider the hon. gentleman is not justified in calling upon the Government, without more satisfactory and definite information before it, and without having had the opportunity of ascertaining the opinions of the legislature, to introduce any measure upon the subject into this House. I told the hon. member when he gave notice of his motion, that the form of it was objectionable. He has partly obviated this objection by withdrawing the first part, but I do call upon the House not to confirm his proposition that the Government ought to have brought in a measure during the present session upon the subject. I do not object to inquiry, or to the consideration of the subject, or to any particular view of the question, if the hon. member had introduced any in his motion; but he himself, after going through these books, does not give us to understand that he has formed any indefinite opinion on the subject. I contend that neither he nor the House can reasonably expect, or should call on the Government to introduce a measure to dispose of it before this House shall have given the Government to know what its views of these matters are;—not the isolated opinions of individuals as detailed in this book, but the well considered and well digested opinions of men conferring together and bringing their joint experience and council to prepare and recommend a practical measure. For let me tell you, that it is not a mere Master and Servants Ordinance that will meet the evil. At Mauritius, we have had such an ordinance for the last ten years; we have been patching it, and amending, repealing, and re-enacting it every two or three years,—yet at the time I left the colony, it was asserted that it was suffering from the same evils we had been combating ten years before. Therefore it is not a mere modification of the law that will meet the object in view. If you can agree upon a remedy, or upon a measure calculated to mitigate any evils that are found to exist, the Government will be prepared to take them into consideration; but I think it is a question of great difficulty which the Government would not have been justified in bringing forward at this early period; and therefore I call upon the House not to agree to these resolutions.

Mr Laws agreed with the motion, and attributed much of the evil complained of to the system of allowing the coloured people to squat upon the Government lands, which he suggested should be let on annual or monthly leases.

☞ *For continuation see Supplement.*

DE ZUID-AFRIKAAN.

Kaapstad den 3 Augustus 1854.

Toen wy met lof spraken over de aanspraak van den Heer Molteno omtrent de wet van dienstheer en bediende in den Wetgevenden Raad, meenden wy niet ons te vereenigen met elke opgaaf welke dezelve bevat, veel minder bevestigden wy of hielden het er voor dat de spreker zich den lof kon toeëigenen dat hy het herstelmiddel gevonden heeft voor een der schreeuwendste euvels waaronder de Kolonie lydt. Maar het zegt niet weinig het bestaan van dat euvel te hebben bewezen en te hebben aangetoond, dat de Ordonnantie, welke als een herstelmiddel besterrd was, geheel ongenoegzaam is, omdat het den wortel van het kwaad niet treft. De discussie, door de opgaven van den Heer Molteno te weeg gebragt, gaf aanleiding tot het voorstel van den Heer J. H. Brand, *dat een Committee benoemd worde om te overwegen en te rapporteren op de raadzaamheid om de Dienstheer en Bediende Ordonnantie te emenderen of te veranderen.* Indien de aanspraak van den Heer Molteno niets meer gedaan had dan dat voorstel te weeg te brengen, zou het den naam van kostbaar hebben verdiend; maar het heeft veel meer gedaan dan dit, het heeft het Committee voorzien van een massa getuigenis en een drom van getuigen, die de grootheid van het kwaad aan het oog vertoonen, en hetzelve, gedeeltelyk ten minsten, tot deszelfs oorsprong opsporen. Openhartigheids halve, gelooven wy niet dat de Heer Molteno gelyk had het Gouvernement te berispen omdat het geen herstelmiddel heeft voorgesteld.—Wy beschouwen het eerder meer voldoende dat het Gouvernement dit en elk ander belangryk vraagstuk gereserveerd heeft, voor de vereenigde wysheid dergenen die er het meeste belang by hebben. Ofschoon het blykbaar onderwerp van het onderzoek het Committee voorgesteld, de raadzaamheid is om eene zekere Ordonnantie te veranderen of te emenderen, moet het doel van zulke veranderingen en emendatien zyn, de grieven te herstellen waarover de Boeren klagen. De zwarigheden waarmede dit Committee te kampen heeft zyn van geene gewone uitgestrektheid; zy kunnen door geene halve maatregelen worden weggeruimd, maar zullen algeheele veranderingen vereischen, welke niet roekeloos moeten worden gewaagd, opdat het herstelmiddel niet gevaarlyker worde dan de kwaal. De geschiedenis van dit vraagstuk is op eene bekwame wyze aan de Volksvergadering voorgelegd, maar daar de byzonderheden noodwendig eenigzins langwylig zyn voor de meeste lezers, zullen wy den zakelyken inhoud in een verkorten vorm geven.

In 1849 werd een onderzoek daargesteld naar de werking der wet tusschen dienstheer en bediende, de uitslag waarvan gedrukt werd in den vorm van een Blaauw Boek.—Het blykt dat de Wetgevende Raad, voorgelicht door eene Minute aan denzelven in 1848 door den Gouverneur voorgelegd, onder anderen besloot, om aan Resident Magistraten, Vrederegters, Godsdienst Leeraars en anderen, die waarschynlyk kostbaar narigt konden verschaffen, zekere vragen betrekkelyk die wet voortestellen, en dat een overzigt der antwoorden op die vragen uitgemaakt werd door den Griffier des Raads. De uitslag van dat onderzoek was, dat uit 26 Resident Magistraten 21 overeenkwamen dat de wet verandering vereischt, voornamelyk wat de schaal van straffen betreft. Byna allen stemmen toe dat het verbeuren van een maandloon eene ongeëvenredigde straf is voor gewone overtredingen.—Men beweert dat het vernietigen van een kontrakt eene straf is niet den bediende aangedaan, maar den dienstheer; dat 14 dagen gevangenisschap of zelfs dwangarbeid, naauwelyks een straf is voor zulke overtreders als de massa der arbeidende klassen uitmaken. *Uit 37 Vrederegters komen 33 in gevoelen overeen met de Resident Magistraten.* Een hunner verklaart: "Zoo schaars is arbeid dat geen misdaad door een bediende gepleegd hem van verder dienst berooft. De Magistraats Hoven zyn zoo weinig, de magt van den Magistraat zoo beperkt, en de bevolking op vele plaatsen zoo verspreid, dat veel misdaad ongestraft blyft." Met betrekking tot de Zendelings Instituten beweert men, dat de Hottentot zich over het algemeen slechts goed gedraagt zoo lang hy onder het oog van den Zendeling is. Het gevoelen van den Eerwaarden Heer Elliott wordt in dier voege aangehaald: "De bevolking der Zendelings Instituten is nadeelig dik geworden, en op dezelve groeijen menigten van jongelieden op in hebbelykheden, welke hen even ongeschikt maakt voor nuttige of winstgevende bezigheid, als zy tot dezelve ongenegen zyn; aldus wordt een groot getal arbeiders aan de steden, dorpen en landbouw distrikten onttrokken, *zonder dat eenige gelykstandige voordeelen door de arbeiders zelve worden getrokken.* De kinderen van de Hottentotten hebben het voorregt naar school te gaan, die van de Boeren kunnen dat niet doen, omdat hunne tegenwoordigheid te huis wordt vereischt." De getuigenis van den Heer Bailey en Kapt. Buchanan is ryk aan nog veel sterker opgaven dan die wy hebben aangehaald. Uit 48 ingezetenen buiten, stemmen 29 overeen dat veranderingen aller-noodzakelykst zyn. Van de Godsdienst Leeraren hebben slechts 17 geantwoord en van deze zyn 7 voor eene verandering der wet. *Bykans al de Zendelingen weigerden de voorgestelde vragen te beantwoorden.* Publieke Byeenkomsten zyn gehouden in vele deelen der Kolonie waarop gevoelens geuit zyn en opgaven gedaan, voornamelyk in overeenstemming met de antwoorden boven aangehaald, en eene verandering in de wet als eene dringende zaak voorstellende.

Wy bedienen ons van de eerste gelegenheid om de aandacht van het publiek te vestigen op het voorstel van den Heer Watermeyer: *dat volgens gevoelen van dit Huis, de ambtenaren van het Gouvernement, die regt hebben in dit Huis te zitten, geregtigd zyn vraagstukken en emendatien voort te dragen en te ondersteunen op gelyke wyze als de gekozen leden, en geregtigd zyn te zitten en te handelen in Committees.* Wy beschouwen dit als een gevaarlyk, en tot zekere uitgestrektheid als een *onconstitutioneel* voorstel, dat is, een regtstreeks strydig met den geest der Constitutie.—Waarom bepaalt de Constitutie dat Gouvernements ambtenaren in geen van beide Huizen stemmen zullen? Omdat zy aan de volks-vertegenwoordigers *wezenlyke vryheid van debat* verlangt te verzekeren, ongekluisterd door de werkdadige bemoeijenis van menschen wier stand, officieele rang en algemeen aanzien hen in bykans alle opzigten plaatst boven leden populair gekozen, behalve in die hartelyke toegenegenheid voor de belangen der Kolonie, *welke geene andere dan Kolonisten gevoelen kunnen.* Sta aan deze heeren toe al hetgeen het voorstel van den heer Watermeyer voor hen vordert, en gy geeft hen veel meer magt dan zy uitoefenen kunnen door het enkel stemmen. "Het Parlement," zegt de heer Fairbairn, "*kan elke daad door elk man in gezag gepleegd, herzien.*" Wy zouden dat voorregt wel in beoefening willen gebragt zien wanneer een half dozyn mannen in gezag werkelyk leden van het Parlement zyn. "Laten de leden toezien hoe zy afstand doen van de voorregten aan hen door de Constitutie toegekend."

De Lezer zal hieronder eenen brief vinden geteekend *een onpartydige*, het laatste nieuws bevattende uit de *Zuid Afrikaansche Republiek*, tot hiertoe genoemd de Transvaal. Het schynt dat er geen gebrek is aan gelukzoekers, die zich gretig naar nieuwe maatschappyen begeven onder den indruk dat zy zich van den ongeredderden toestand van zaken kunnen bedienen ter bereiking van hunne baatzuchtige oogmerken. Wetende dat de massa des volks lang verstoken was van de voordeelen van opvoeding, verwachten zy dat zy gemakkelyk een prooi zullen worden van hunne voortreffelyker geslepenheid. Wel onderrigte en eerlyke menschen die zy hunne medepligtigen niet maken kunnen zyn zulke smousen altyd jammerlyk in den weg. Dezulken moeten zy daarom in hunnen naam trachten te benadeelen, indien zy kunnen—Een aanslag van dien aard is gedaan op den Hollandschen Leeraar van de Zuid Afrikaansche Republiek, een man wiens edel gemoed en erkende bekwaamheden voor het leeraars-ambt hem tegen zulken laster hadden behooren te bevestigen.

De lasteraar is ernstig behandeld maar naar verdienste. Lasteraars zyn de pest der zamenleving, onder eenige omstandigheden, maar meest van al in eene nieuwe maatschappy, waar het volk deszelfs eigen oordeel wantrouwt in vergelyk met de geslepenheid van gewetenlooze indringers.

Wy wilden de gezagvoerders in die afgelegen gedeelten raden om *gedurende eenigen tyd het prediken tegen te gaan van elken zelf opgeworpen godsdienst-onderwyzer.* Datgeen hetwelk by vergelyk schadeloos is in eene wel geregelde zamenleving, waar de meeste menschen weten wat van zulke yveraars te denken, is gevaarlyk in eene jonge maatschappy. Indien zy beveiligd willen zyn tegen de kunstgrepen van looze lieden, moeten zy elken nieuwen aankomeling niet als braaf beschouwen omdat hy juist een Hollander is. Holland levert deszelfs billyke evenredigheid op van bedriegers en deugnieten gelyk andere landen. Zy zyn een *geslacht* dat overal tiert.

De Hamburgsche brik *Lisette*, welke in de Simonsbaai aangekomen is, gerapporteerd hebbende dat zy op de hoogte van Kaap Receif een groot fregat ontmoet had hetwelk geweigerd heeft deszelfs vlag te vertoonen, en dat zy vier dagen later datzelfde vaartuig heeft gezien koers rigtende naar het Westen, hebben de oorlog schepen in de Simonsbaai, zegt men, dadelyk maatregelen genomen om te vernemen wie de vreemdeling is.

De lezer zal in dit nommer een gedeelte vinden van een Wets-Ontwerp ter daarstelling van Districts Raden buiten, dezer dagen aan de Volksvergadering voorgesteld.

Origineele Correspondentie.

Mooirivier, 19 Juny 1854.

Mynheer!—Het is niet onbekend dat gy even als ik zelf naar nieuws verlangt; ik zal u dus mededeelen, wat geschied is tusschen den 1sten en 8sten Juny jl., te Rustenburg in de Transvaalsche Volksraad Zitting. Nieuwe leden werden ingezworen, en nadat alles verrigt was, werd eene zaak voorgebragt, *De Eerw. D. v. d. Hoff vs. Smellekamp.* De zaak was, dat Smellekamp den Eerw. D. v. d. Hoff had beklad, dat Zyn Eerw. geen geordend leeraar was, en alleen op enkele brieven van Professor Lauts kwam prediken, en dat de Eerw. v. d. Hoff een godloochenaar was. De Eerw. v. d. Hoff konde die blaam niet dulden, en verdedigde zyne eigene zaak voor den Volksraad, tegen den gemelden Smellekamp.

Het gevolg was dat die Ambassadeur van Holland, die voor 12 jaren te Port Natal is ingezeild, beboet werd met Rds. 500, en een jaar lang onder censuur gesteld om zich rustig te gedragen en niet te bemoeijen met politieke noch geestelyke zaken; en dat hy by overtreding van dit vonnis, 't grondgebied van de Transvaalsche Republiek zal moeten verlaten, en by terugkeering onderworpen zal zyn vogel vry te worden verklaard. Dit vonnis staat op poten.

Nu nog wat, van twee gestudeerde halve Poëten, halve Regtsgeleerden, maar inderdaad van beiden niets, met name Spruit en Burhman,—beiden, zoo ik meen, onbekend aan de Hoogescholen van Holland.

Wat wonders gebeurde op Zondag, den 10 Juny; de geleerde Doctor Spruit hield godsdienst; een aantal blinde volgelingen gingen onder zyn gehoor: of het was geschied, uit nieuwsgierigheid, of anderzins weet ik niet. Enfin! de waardige D. v. d. Hoff, hield geen godsdienst en dit zeer gepast. Dit kan ik u echter zeggen, als de Transvaalsche Republiek gehoor geeft aan eenen Smellekamp, Buhrman, Spruit, van der Linden en al zulke soort van lieden, dan is zy verloren.

A propos.—Omtrent 2 maanden geleden kwam een brief per post geadresseerd aan H. T. Buhrman, Esqr. gezonden door den Ed. heer W. Porter, Proc. Gen. Dezelve werd hier geopend, en men vond dezelve geteekend H. T. Buhrman, Secretaris van den Volksraad. Foei, welke valschheid! wie heeft hem tot Secretaris van den Volksraad aangesteld? En durft hy aan een man als W. Porter, Esqr. te schryven, vragende om advies. Blykt daaruit niet, dat hy, Buhrman, zich iets aanmatigt, dat hem niet toekomt?

Doch wy zyn hier niet meer zoo blind als mollen, want de drukpers is vryheid.

Deze een plaatsje te vergunnen zult gy verpligten.

EEN ONPARTYDIGE.

VOLKSVERGADERING.

Dingsdag, 18 July.

WET VAN HEER EN BEDIENDE.

De heer Molteno zeide:—Heer voorzitter, ik sta op om dit Edel Huis aantespreken over het belangryk onderwerp, waarop myne resolutien betrekking hebben, en houde my volkomen overtuigd van de moeijelykheden en tegenkanting, welke ik welligt op my laden zal uit verschillende rigtingen, en alvorens dezelve te lezen, stel ik met verlof van het Huis voor, om de eerste resolutie intetrekken, en my te bepalen tot de tweede en derde, welke ik ter aanneming van dit Huis zal aandringen. Ik vertrouw, dat de intrekking dezer resolutie eenigermate den tegenstand zal verminderen, welken myn voorstel in deszelfs tegenwoordige gedaante welligt moge ontvangen.

Ik moet zeggen, Heer voorzitter, dat ik onlangs zeer te leur gesteld was, toen ik het antwoord van den Edelen Kolonialen Secretaris vernam op de vraag aan hem op dit punt gedaan. Ik denk, byaldien er eenig onderwerp is, waarmede het Gouvernement gereed had behooren te zyn, het dit was. Indien er eenig onderwerp is, waaromtrent het land over het algemeen tot het Parlement opziet, om eene wet te maken, dan is het dit: ik kan ten minste voor myne constituenten spreken, en ik denk, dat de andere buiten leden eveneens voor de hunne hierop zullen antwoorden. (Hoor, hoor.) Ik denk, dat het misnoegen, hetwelk algemeen bestaat, alleen is gestild geworden door een gevoel van de onmogelykheid dat iets gedaan konde worden, alvorens het Parlement vergaderde, en wanneer wy tot onze constituenten terug keeren en toonen, dat wy niets gedaan hebben, zullen wy groote te leur stelling veroorzaken, en in onzen pligt te kort schieten. Ik gevoel my dus gedrongen, om de eerste gelegenheid te baat nemen, om het geheele onderwerp onder de ernstige aandacht van dit Huis te brengen. Ik had gewenscht, dat eenig ander lid, beter bevoegd dan ik ben, die taak op zich had genomen, en ik heb eenigen tyd gewacht, in de hoop dat dit het geval zoude zyn, maar daar niemand anders is opgetreden, beschouw ik my niet geregtvaardigd eenige verdere vertraging te gedogen.

Ik twyfel niet, zoo als ik gezegd heb, dat ik grooten tegenstand zal ontmoeten, en daarop ben ik voorbereid: zoodra iemand in dit land, den mond opent omtrent Zendelings Instellingen of de werkende klassen, zyn zy u dadelyk op den hals. Slechts kortelings toen ik eenige opgaven verzocht omtrent Zendelings Instituten, werd ik dadelyk ter neer gezet als een geweldige vyand, alhoewel ik niet weet, dat ik eenige zeer geweldige bedoelingen in de zaak had. Ik denk dat het een der hoofdbedoelingen van het Parlement is, om de gevoelens van het land te uiten, en ik denk, dat het zeer nuttig voor dit Huis zal zyn, om naauwkeurig onderrigt te worden van de inzigten en gevoelens van het publiek door geheel deze uitgestrekte kolonie omtrent het belangryk onderwerp, hetwelk ik het myn pligt heb geacht ter tafel te brengen. Indien de klagten der buiten-ingezetenen onverhoord blyven, dan mogen zy voor een tyd de grieven waaronder zy zuchten dragen—zy zullen dezelve tot het laatste oogenblik dragen—en dan, wat doen zy? zy overtreden de wet,—hetgeen natuurlyk niet te regtvaardigen is. De buiten-leden zyn dus verpligt om getrouw aan dit Huis de denkbeelden en gevoelens hunner constituenten voor te dragen. Ik denk dat wy alle reden hadden te verwachten, dat het Gouvernement gereed was om in deze zaak te handelen.—In 1849, werd een volledig onderzoek gedaan naar de werking der tegenwoordige wet van Meester en Bediende, en de uitslag is vervat in het Blaauw Boek, hetwelk ik in myne handen heb. Ik acht het myn pligt my te beroepen op een aantal byzonderheden, welke alstoen duidelyk werden gestaafd, en byaldien ik den tyd van het Huis lang moge ophouden door dit te doen, zoo hoop ik dat men met my geduld zal hebben, want ik kan het onderwerp zonder dat niet behandelen. Ik zeg, dat hier voldoende getuigenis bestaat, om de verwachting van het land te waarborgen, dat eene verandering in de wet zoude plaats vinden. Ik ben niet voornemens in de vraag te treden, welke verandering noodzakelyk is. (Hoor, hoor.) Een der getuigen, alstoen geexamineerd, zegt het eene op dit punt, en een ander zegt iets anders; maar in één opzigt vind ik hen volkomen eenparig—dat is, omtrent het punt van straffen, dat dezelve geheel ontoepasselyk zyn op de omstandigheden van het volk en het land, en dat de meesters onder deze Ordonnantie geen herstel kunnen krygen. Het loopt uit op eene volkomen vryheid aan bedienden om te doen wat zy willen. Ik kan zeggen, dat ik my beschouw een praktikale boer te zyn. Ik heb lange jaren op myne plaats gewoond en een aantal bedienden gebezigd, 10 20 en zelfs zoo veel als 50. Ik beschouw myzelven geen *ultra* man in dit opzigt. Ik ben nooit voor een Magistraat gebragt op eenige klagte door een bediende, en ik heb nooit een bediende voor een Magistraat gebragt, behalve in eene ernstige zaak van aanranding. Maar ik kan u verzekeren, dat vele meesters zulk een volkomen afschuw hebben van de wyze waarop hunne bedienden te werk gaan, zonder de mogelykheid om hen tegen te gaan of te straffen, dat zy geheel mismoedig zyn, en hunne boerderyen geheel willen opgeven. Het gevolg is, dat het grootste gedeelte der buiten ingezetenen geheel en al zonder bedienden is, en niet alleen dit, maar de personen, die bedienden moesten zyn, zwerven rondom hunne plaatsen rond, en berooven en kwellen hen op alle mogelyke wyze, zoo dat, indien zy uit het land waren, zy welligt er beter aan zouden zyn. Ik zal my nu beroepen op de getuigenis door het Gouvernement op dit onderwerp ingewonnen, en hetgeen elk woord door my gezegd zal regtvaardigen. [Gelezen Minute, het onderwerp verwyzende naar een Committee van den geheelen Raad.]

Dit onderzoek begon in 1848, en het blykt, dat hetzelve is voortgezet tot het midden van 1849, wanneer hetzelve werd ten einde gebragt in dit Blaauw Boek, waaruit ik eenige aanhalingen zal maken. Ik vind dat uit 26 Resident Magistraten 21 het eens zyn, dat veranderingen in deze Ordonnantie vereischt worden, vooral ten opzigte van de mate van straffen; 12 dezer spreken zoo sterk, dat ik het noodig acht hunne getuigenis aantehalen; 4 slechts uit de 26 zyn te vreden met de wet zoo als dezelve is. Ik moet aanmerken, dat de Magistraten over het algemeen, Gouvernements beambten zynde, niet gereedelyk getuigenis zouden geven tegen de werkende klassen, maar veel eer genegen zouden zyn naar den anderen kant over te hellen, daar het duidelyk is, dat de denkbeelden door het Gouvernement van dien dag gekoesterd zoodanig waren, dat het geheele doel der Ordonnantie was om de bedienden tegen zekere vermeende strekking tot onderdrukking aan den kant van den heer te beschermen. Het was eene Ordonnantie "om te voorzien in de belangen van de werkende klassen," en dezelve had dit eenvoudig doel op het oog, en miskende de belangen van den meester te veel. Dezelve werd gepasseerd kort na de emancipatie der voormalige slaven, en men dacht welligt, dat men harder moest te werk gaan met de meesters ten gevolge van die Acte.—In alle gevallen was er sterken spoorslag voor de Resident Magistraten om de wet in dien geest uittevoeren. Ik ben voornemens, zoo als gezegd, om my te bepalen tot een byzonder punt, waarin zy alle het eens zyn.

Ik wensch de byzondere aandacht te vestigen op de getuigenis van Kapt. Hill en Maj. Wolfe, de uitmuntende Magistraten van de Kaapstad en Wynberg, daar zy ongetwyfeld beschouwd zullen worden als bevoegde authoriteiten door leden, die in en naby de Kaapstad wonen, en ik moet opmerken, dat wanneer de Magistraten door de geheele kolonie over het algemeen, even veel inspanning en bekwaamheid voor hunne bediening hadden, het eene krachtige en weldadige uitwerking zoude hebben. Ik zal niet meer aanhalen uit de getuigenissen der Resident Magistraten; zy zyn het alle eens, dat de straffen volgens de Order in Rade onvoldoende zyn. Ik neem nu de Vrede Regters, 33 waarvan uit de 37 het eens zyn met de Resident Magistraten, vooral in de ongenoegzaamheid der mate van strafoefeningen. Ik zal my slechts op eenige beroepen om aan te toonen, dat hunne getuigenissen geheel dezelfde strekking hebben als die der Resident Magistraten.—Ik moet in billykheid zeggen, dat ik in het maken dezer aanhalingen, opzettelyk de getuigenissen heb gekozen van Engelschen, omdat eenigen verkeerdelyk meenen, dat de Hollandsche Boer het onderdrukkendste is jegens zyne bedienden, en ik wensch het sterk gevoelen der Engelsche Boeren op dit punt aan te toonen. Het verwondert my zeer, dat de Hollandsche Boer dit zoo geduldig verduurt als hy doet. Ik vind voorzeker Engelschen veel meer geneigd, om verwoed daaronder te worden. De heer Bayley, van Caledon, is denk ik een man van verstand en wiens gevoelen van eenig gewigt is. Ik geloof dat hy een lid was van den voormaligen Raad, ofschoon ik hem niet ken en hem nooit in myn leven gezien heb.

Behalve deze half-officieele heeren beantwoordden 40 buitenlieden de vragen, van welke 29 het eens waren omtrent de noodzakelykheid van veranderingen, vooral de strafoefeningen betreffende: 12 veldkornets antwoordden alle hetzelfde. De bewoners van de Kaapstad schenen weinig belang gesteld te hebben in het onderzoek, daar slechts 10 geantwoord hebben. Ik heb geen twyfel, dat zy het kwaad zoo niet voelen als de buitenlieden doen, daar zy digt by Magistraten en de policie zyn. Ik neem vervolgens de leeraars van de godsdienst; 17 hebben geantwoord, en daaronder waren 7 ten voordeele van eene verandering in de wet. Byna al de zendelings leeraars in de kolonie hebben geweigerd de vragen te beantwoorden, om welke redenen weet ik niet; 9 hebben geweigerd, zich op verschillende gronden verontschuldigende. Slechts een, de heer Atkinson van Pacaltsdorp, is te vreden met de wet, zoo als dezelve bestaat. Nu, mynheer, kom ik tot resolutien van publieke byeenkomsten. Ik vind dat eene publieke byeenkomst in 1848 te Wynberg werd gehouden, waar het blykt, dat groot misnoegen over dit onderwerp heeft bestaan.) Vervolgens kwamen resolutien van Clanwilliam, Colesberg, en Nieuw Haptam, en een van Malmesbury, Paarl, Stellenbosch, Kaapsche Afdeeling, geteekend door meer dan 500 personen. Ik beschouw deze petitien zeer belangryk, en daar de partyen welligt hunne voordragten nog onder de overweging van het Gouvernement zyn, zal ik dezelve oplezen, opdat dit Huis weten kan, dat deze petitien voor het Gouvernement zyn, en nimmer op eenigerlei wyze daaraan is voldaan geworden. [De Edele heer las vervolgens de bedoelde petitien van het begin tot het einde en ging voort.]:—Ik denk, heer voorzitter, dat er nooit eene zaak zoo dringend de tusschenkomst der wetgeving heeft gevorderd. Op één punt zyn al deze heeren het eens, dat de wet geheel ontoereikend is. Het is onmogelyk om al de getuigenis op eene beknopte wyze voor het Huis te brengen, maar ik meen genoeg gezegd te hebben, om myne zaak te staven. Zoo als reeds gezegd, was ik nooit voornemens om te treden in hetgeen juist noodzakelyk is. Hetgeen ik bedoel, is, dat de zaak onderzoek vereischt, en dat het land verwacht, dat dit Huis de zaak zal opnemen. Dezelve is lang geleden voor het Gouvernement gebragt worden; en alhoewel wy niet denzelfden Gouverneur en Kolonialen Secretaris hebben als in 1849, zoo zyn er vele hooge beambten alsnog alhier, die aan dat onderzoek deel genomen hebben, en het is te veronderstellen dat zy eenig denkbeeld deswegens gevormd hebben. Het land heeft regt te verwachten, dat het Gouvernement bereid zoude geweest zyn iets te doen, want waarom heeft hetzelve dat onderzoek bewerkstelligd? Het is waar, de zaken werden door den oorlog in de war gebragt; vervolgens geraakte men in zulk een drang met de bandieten, en toen werd gezegd, men zoude wachten naar het Parlement. Ik herhaal, ik had verwacht dat deze zaak nu door het Gouvernement zoude worden voorgedragen, en ik zeg, het is niet wel gehandeld met het land, hetzelve op deze wyze te leur te stellen. Het is niet te verwachten, dat een aantal heeren, eensklaps by elkander gebragt, vele van welke nooit deze getuigenissen gezien hebben, beter in staat zouden zyn een maatregel voort te brengen dan het Gouvernement, hetwelk dezelve zoolang voor zich gehad heeft. Kan men ontkennen, dat dit een onderwerp van groot aanbelang is. Het ligt aan den wortel van de welvaart des lands. Ik twyfel niet, dat de tegenwoordige hooge prys van vleesch, en lands produkten geheel daaraan te wyten is, dat de boeren geene handen kunnen krygen, waarop zy zich verlaten kunnen, zy zyn volkomen in de magt hunner bedienden, die dagelyks meer en meer lui en ongehoorzaam worden. Het is verbazend voor iemand, die uit deze kolonie naar Engeland gaat, om de eerbied en achting te zien, welke de dienstbare klasse jegens hunne meesters bewyzen, en ik kon niet nalaten dit aan Sir A. Stockenstrom aan te wyzen, en ook aan eenige andere, met welke ik eenige jaren geleden naar Engeland ging, en het onderscheid is inderdaad opvallend. Ik kan zeggen, dat ik ben, wat men noem een goede meester, ik kyk zelfs naar myne zaken, en let op alles zelf, en nogthans is het ongemak en verlies, hetwelk ik lyde, byna ongelooflyk. Ik kom uit een wolteelend district, en ik kan zeggen, dat de boeren hunne schapen niet gewasschen kunnen krygen, en dat er geene menschen in het land zyn, of zy zyn te lui om te werken, en zy worden van dag tot dag erger.—Als men nu een goede bediende krygt, waarop men vertrouwen kan, dan moet hy een oude slaaf geweest zyn; maar de andere willen niets doen. Ik denk, dat het van goede uitwerking zoude zyn, wanneer dit Huis het onderwerp van inlandsche vreemdelingen wilde in aanmerking nemen, die gedurig in de kolonie komen. Ik denk, dat wanneer er eene wet ware, om te beletten, dat die menschen over de grenzen komen, tenzy onder dringende regulatien, het eene groote verligting voor de boeren zoude zyn, die zoo zeer door hen gekweld worden, onder het tegenwoordig losse stelsel. Ik heb aan myne vrienden voorgesteld, om iemand over de grens te zenden, en een aantal Mantatees of eenige andere stam te huren, terwyl een ieder zich zoude verbinden een zeker getal te nemen, maar volgens de bestaande wet kan geene verbindtenis van dien aard aangegaan worden. Ik denk dat wy in eene positie behoorden te zyn, om te kunnen zeggen, "gy zyt naar onze kolonie gekomen, gy moet dit of dat doen, gy moet dienst nemen;"—wanneer zy niet volgens onze voorwaarden willen komen, dan zullen wy er beter aan toe zyn zonder hen, en wy konden hen gemakkelyk buiten houden in het gedeelte van het land, waarvan daan ik kom,—maar wat gedaan zoude kunnen worden met de Kaffers, dit erken ik niet te weten. Te Natal blykt het, uit de nieuwsbladen, dat ernstige klagten door Panda gemaakt tegen Zulu vlugtelingen in deze kolonie, het Gouvernement hebben aangespoord om hunne vrye en gemakkelyke inkruiping onder ons in zekere mate te stuiten. Zy die in het vervolg de landen daar buiten verlaten, om zich in onze kolonie te vestigen, moeten zich aan den Resident Magistraat aanmelden, en zich onderwerpen, om voor een tyd van jaren by den een of anderen meester geapprenticeerd te worden, van wien zy nyvere beschaving kunnen leeren. Deze maatregel zal, in de eerste plaats, vele beletten, zich van onze open grens te bedienen, en, ten tweeden, zal hun handen werk hen en de kolonie over het algemeen voordeelig zyn. Ik denk, dat het blykbaar een zeer wyze maatregel van het Natal Gouvernement is; hetzelve gaat ons in dit opzigt verre vooruit. Er is nog maar een punt, hetwelk ik wilde aanhalen, en het is de strekking welke dit vraagstuk heeft op de verdediging der kolonie. Ik kan slechts aan de grensleden zeggen, die meenen reden te hebben eenen anderen Kaffer-oorlog te vreezen, dat wanneer zy verwachten, dat de boeren der binnenlandsche distrikten hunne plaatsen en huisgezinnen ter genade van luije en brutale bedienden zullen laten, waarover zy nu zoo weinig beheer hebben, zy zich teleur gesteld zullen vinden. Ik wilde aan het Huis aantoonen, dat door die ultra philanthropische inzigten te koesteren, welke zoo sterk geheerscht hebben, zy slechts dat gevoelen van eerbied verder zullen verbreken, hetwelk de kleurling voor den blanke heeft. Het gebruik der partyen door my bedoeld, was, om den blanke te belasteren als een onderdrukker, en de inlanders een gevoelen inteboezemen, dat zy met de blanke gelyk staan, en dit is maar al te zeer de staatkunde van het Gouvernement geweest. Het is nu echter blykbaar, dat het Britsch Gouvernement ons aan onze eigen hulpbronnen overgelaten heeft, en dat wy ons hierna, ten minsten in eene groote mate, zelve zullen moeten verdedigen. Wy zien dat het de Souvereiniteit heeft opgegeven, en na jaren achtereen het gevoelen te hebben opgewekt, waarvan ik gesproken heb, en de kolonie in eene moeijelyke positie te hebben gesteld, keert het zich eensklaps om, en zegt ons, dat wy hoofdzakelyk voor onze eigene verdediging moeten zorgen. Ik heb lange jaren in een grens distrikt gewoond; ik heb in den grens oorlog gediend, en ben dikwyls in aanraking gekomen met de boeren in al de Noord-Oostelyke deelen van het land, en ik weet, dat ik hunne denkbeelden en gevoelens spreek. Ik wilde deze daadzaak aan de aandacht van het Gouvernement zoowel als aan de aandacht van de Oostelyke leden aandringen, want ik geloof dat dit onderwerp voor hen van groot belang is. In de hoop dat deze zitting niet zal gesloten worden zonder dat iets is gedaan, om het vermelde kwaad uit den weg te ruimen, verzoek ik deze resolutien voortestellen.

De heer Duckitt.—Volgens hetgeen myn edele vriend van Beaufort heeft gezegd, en de breedvoerige uittreksels door hem voorgelezen, ben ik van gevoelen, dat eenige verandering behoort gemaakt te worden. Ik heb ook de ongenoegzaamheid der straffen ondervonden door de bestaande Ordonnantie opgelegd, en wanneer men bedenkt, dat de nalatigheid van een wachter, die vee in het gezaaide laat komen, wanneer het geel ryp is, gestraft wordt met een maand gevangenis, terwyl men welligt de waarde van £15 of £20 verliest—of dat een wachter, die, wegens zyne nalatigheid, een jakhals onder de kudde merino schapen laat komen, waardoor 14 of 15 vernield worden, ook slechts onderhevig is aan eene maand gevangenis,—dan denk ik, dat men zien zal dat de boer geen voldoende herstel heeft, en zelfs daartoe moet hy op een verren afstand zyne klagte by den Magistraat indienen. Ik zoude dus wenschen, en alle myne constituenten verlangen dit vurig, dat men eenige betere bescherming voorziet. Ik secondeer dus het voorstel.

De heer Pote.—Het komt my voor, dat de edele voorsteller het Huis heeft overstroomd met de breedvoerige getuigenissen, welke hy gelezen heeft, dat wy alle overstelpd zyn met de moeijelykheid van het onderwerp, en niet gemakkelyk zullen opstaan om ons vorig evenwigt te herstellen. Het edel lid heeft het Huis verzocht om een zeker beginsel te erkennen, maar hy heeft dunkt my het punt, hetwelk hy beoogde, overschreden. Had hy zich tot dat gedeelte van zyne eerste resolutie bepaald, waar hy zegt, dat het onderwerp van groot belang is voor de beste belangen dezer kolonie, en dat wegens gemis aan behoorlyke wetgeving deswegens, de belangen van landbouw en veeteelt naar alle waarschynlykheid, een ernstig aanzien zullen krygen, dan denk ik, dat er geene groote moeijelykheid zoude bestaan hebben, om het Huis op zyne zyde te krygen: maar wanneer hy afgaat van zyn eerste voorstel en zydelings argumenteert op een onderwerp, zoo als er geen meer ingewikkeld en onvoldoende zyn kan, en van het Gouvernement vordert om een vraagstuk te behandelen, hetwelk hy zelf niet behandelen kan, kan hy naauwelyks verwachten dat het Huis zich met hem vereenigen zal; want hy heeft het Huis geheel in het duistere gelaten omtrent een hulpmiddel tegen het kwaad waarover hy klaagt. Welligt is er geen vraagstuk, welk voor ons kan komen, met zoo veel moeijelykheid omgeven. Hy heeft het kwaad niet te groot afgeschilderd, waarop hy onze aandacht vordert noch eeniger mate hooger gekleurd, dan de daadzaken zulks bewyzen. Ik zelf heb dat kwaad gevoeld, en er is naauwelyks iemand in de Oostelyke Provincie, die niet verklaart, dat iets gedaan moet worden, om een dagelyks toenemend kwaad te verhelpen. Maar wanneer men vraagt, wat moet er gedaan worden? Dan haalt hy zyne schouders op en antwoordt—God weet het. De moeijelykheid en ergernis van zich aan de kwellingen van bedienden te onderwerpen gaan alle beschryving te boven. In myn eigen huisgezin zyn myne vrouw en kinderen dikwyls verpligt de gemeenste diensten van het huis te verrigten, want vertrouwde bedienden zyn niet te krygen. De zaak is deze, deze menschen hebben zoo weinig behoefte, en leven op zulk eene wyze, dat wanneer een man 2sh. of 2sh. 6d. per dag verdient, hy 4 of 5 dagen van de verdiensten van één dag werks leven kan, en van hier, dat hy niet werken wil, tenzy daartoe gedrongen: zy zyn over het algemeen al te onafhankelyk. Wat aangaat nu, de gekleurde klassen, is er in onze Provincie een overvloed van Hottentotten, Fingoes, en Kaffers; en echter moet men zeggen, er zyn geene handen. Ik heb dikwyls een aantal Fingoe arbeiders gaan halen, en hen getoond hoe het werk te doen, hetwelk ik verlangde, zoo als het planten van boonen, spitten in een tuin, of werk van dien aard, maar zoodra zy zagen wat gedaan moest worden, en dat het werk hen meer dan gewoonlyk zwaar toescheen, wierpen zy hunne graven neer en gingen heen, zich weinig bekreunende aan verbindtenissen, contracten of iets anders. Het is echter billyk te zeggen, dat de heer Graham, onze Magistraat, altyd gewillig en verlangend is, om de gekleurde klassen te noodzaken hunne verbindtenissen na te komen, maar wanneer men de terging en kwelling in aanmerking neemt, en dat men een paar dagen moet verliezen, om hen gestraft te krygen, dan laat men hen liever gaan, en doen zoo als zy willen, en verdraagt geduldig de belediging. Een ieder gevoelt het kwaad van dezen toestand van zaken, maar niemand kan een herstelmiddel vinden.

Ik had gedacht toen het edel lid klaagde, dat het Gouvernement nalatig was geweest maatregelen voor te dragen, hy voorzeker bereid was aan dit edel Huis een eigen uitgedacht plan voor te stellen. Dan, heer Voorzitter, ik denk dat de moeijelykheid slechts op eene wyze kan verholpen worden—namelyk door immigratie. Er bestaat geen middel om deze zaak te vereffenen, als door de kleurlingen te doen zien, dat men zonder hen kan teregt komen, dat men andere en betere handen kan bekomen en geheel onafhankelyk van hen kan zyn. Wanneer nu zal dit geschieden? Wanneer zullen wy in zulk een gelukkigen toestand zyn? Ik geloof dat wanneer men immigratie naar deze kolonie nu zoude willen bevorderen, men niet slagen zoude, omdat de werkende klassen zoo verbeterd zyn, de loonen zoo verhoogd, en de aanvraag door het Gouvernement om recruten voor de land en zeedienst zoo groot is, dat het niet mogelyk zoude zyn om eenige handwerkslieden of landbouwers hier heen te krygen. Het zoude dus blyken, dat dit kwaad nog eenigen tyd moet verduurd worden. Men zoude kunnen zeggen, dat ik omtrent dit vraagstuk byzondere inzigten koester, en men heeft my by eenige gelegenheden gelaakt dat ik dezelve heb geuit, maar ik vergenoeg my met dien blaam en behoud myn eigen gevoelen. Ik stel vast, dat Gods wetten en de gebruiken van de zamenleving vorderen. dat ieder mensch werken moet. Ik werk—wy allen werken. Elk mensch in dit Huis is verpligt te werken, wanneer hy wenscht geacht te worden, en waarom zou niet de kleurling ook verpligt worden om te werken? Voorzeker konde hy op eene zachte wyze gedwongen worden, zonder onderdrukking te lyden. Zoo lang nu de kleurling het land naar welgevallen kan rondzwerven, een dag werken en vier of vyf in luiheid kan doorbrengen, of zyn tyd kan verbeuzelen door de arme boeren te bestelen, zie ik, dat wy verpligt zullen zyn, deze kwelling te verdragen. Maar het staat niet aan het Gouvernement om maatregelen voor te dragen over een onderwerp zoo uitgebreid en verbysterend in deszelfs aard: het Gouvernement verlangt liever de gevoelens in te winnen van het volk op dit punt, en wanneer de voorsteller het een moeijelyk vraagstuk heeft bevonden, om mede te worstelen, kan ik niet zien, hoe het Gouvernement een herstelmiddel konde voordragen voor deze gelegenheid geschikt. Waarom heeft het edel lid niet een eigen plan voorgedragen? Hetzelve moge niet volkomen zyn geweest, want geen menschelyk werk is volkomen, maar door een wenk van dezen en eene suggestie van eenen anderen te nemen, had hy iets kunnen aanwenden, maar, daar die edele heer hier optreedt met deze byzonderheden, zonder een geneesmiddel aan de hand te geven, strekt dit alleen, om de moeijelykheid te vergrooten; my aangaande, ik weet inderdaad niet wat te raden, of wat te doen, het onderwerp verbystert en verwart een ieder: een ieder ziet het kwaad, maar niemand kan een herstelmiddel vinden.

Koloniale Secretaris.—Het spyt my niet, dat het oog van den edelen heer vòòr het myne op den voorzitter is gevallen, en dat hy my vooruitgeloopen is, om den indruk te verklaren, welken de aanspraak van den edelen voorsteller op het Huis gemaakt heeft, maar ik wil dadelyk alle verdere behandeling vooruitloopen. Ik sta op om myn dank te betuigen aan het edel lid, dat hy zoo voldoende zyn eigen voorstel heeft beantwoord, en myne taak dus heeft verligt om dit Huis aan te sporen zyn voorstel te overwegen (hoor hoor.) Hy meende ongetwyfeld, door de moeijelykheden aantedringen, door de geheele kolonie gevoeld, en door zoo ruimschoots de gevoelens in de Blaauw Boeken byeen gezameld, waarop de aandacht heeft verzocht, aan te halen, dat hy zyne positie versterkte,—hy versterkte myne tegenkanting daartegen. Ik sta hier niet om het bestaan van het kwaad door hem beschreven, te ontkennen; ik sta hier niet om de noodzakelykheid te ontkennen, dat men trachtte dit kwaad te verzachten: maar ik sta op om het edel lid aan te toonen, dat hy zelf voldoende reden heeft bygebragt waarom het Gouvernement niet op dit oogenblik een maatregel over dat onderwerp heeft voorgedragen, en waar het huis zyn voorstel niet moet aannemen, dat het Gouvernement dit had behooren te doen. Ik sta op om aan te toonen, dat het Gouvernement roekeloos en voorbarig gehandeld zoude hebben, wanneer het in deze eerste zitting van het Parlement ware opgetreden, alvorens de heeren door hunne medekolonisten herwaarts gezonden, om de behoeften en wenschen der maatschappy voortedragen, de gelegenheid hadden gehad, hun gevoelen over dit belangryk vraagstuk te kennen te geven. Ik ben niet tegen eene volledige behandeling of onderzoek van dit onderwerp, maar tegen de bewoording van het besluit van het edel lid waarin hy zegt, dat het Gouvernement niet had behooren te vertragen, om een maatregel voortedragen, om daarmede te handelen. Ik beweer, volgens de getuigenis door hem gelezen, dat geen maatregel, welken het Gouvernement konde voordragen, met eenige waarschynlykheid de algemeene goedkeuring zoude wegdragen: want daar al deze getuigschriften het eens zyn omtrent het bestaan van het kwaad, zoo zyn zy het ook alle oneens omtrent het herstelmiddel: zy alle toonen de ongenoegzaamheid aan van de bestaande middelen tot herstel: maar de meeste hunner, die eenig nieuw herstelmiddel aan de hand geven, wyzen op iets, dat niet geschikt is.—De Magistraat van Cradock zegt, dat het kwaad bestaat, en dat de middelen, om dit kwaad te verhelpen, door de bestaande wet niet verleend worden. Er wordt niet gezegd, dat de bestaande wet de oorzaken van het kwaad niet ontmoet; er wordt niet gezegd, dat de wet niet ledigloopers, deserteurs, enz., treft, maar dat de straf niet genoegzaam is. De vraag dus nu is, welke straf zullen wy bepalen? Is het vermeerdering van straf, of is het eene andere soort van straf? Elk getuige geeft een verschillend gevoelen op dit punt: maar een ieder geeft aan de hand, wat dit Huis niet kan aannemen, en nimmer gereed zoude zyn aantenemen. Eenige stellen maatregelen van gestrengheid voor, welke de wetgeving nooit zoude koesteren; en andere dragen herstelmiddelen voor, welke onder de bestaande omstandigheden der kolonie, en gebrek aan een behoorlyk getal gevangenissen, Resident Magistraten, enz., niet aangewend kunnen worden. De Resident Magistraat van Cradock zegt, dat de beste straf zoude zyn verbeuring van loon, maar dezelve is niet geschikt, want er wordt gezegd, dat die personen gewoonlyk een voorschot hebben. Wanneer wy vervolgens verbreking van kontrakt nemen, is dit volstrekt geene straf, de bediende haakt er naar. Gevangenis, zoo als dezelve thans bestaat, is een verlengde vacantie dag. Hy zegt—eenzame opsluiting zoude een goed herstelmiddel zyn: maar dit kan niet geschieden: in gevangenissen, waar men naauwelyks de misdadigers kan opsluiten, heeft men de middelen niet om weerspannige bedienden eenzaam op te sluiten. Een ander heer wyst op hetgeen ik verbaasd was het edel lid te hooren aanhalen;—"de geessel, de blok, schrale kost," enz. Zyn deze de geneesmiddelen, waarvan onze Wetgeving zich zal bedienen? Diezelfde persoon gaat verder en zegt:—"Het ware veel beter dat eenig onderwys worde gegeven." De zaak is, zoo als door den edelen voorsteller aangetoond. dat wy in een zonderlingen staat van zamenleving ons bevinden; en dat hetzelfde kwaad in elk land heerscht, waar dezelfde

Zie Byvoegsel.